

PŘÍLOHA B

USTANOVENÍ O DOPRAVNÍCH PROSTŘEDCÍCH A O PŘEPRAVĚ

ČÁST 8

**Požadavky na osádky vozidel, jejich výbavu,
provoz a průvodní doklady**

KAPITOLA 8.1

VŠEOBECNÉ POŽADAVKY NA DOPRAVNÍ JEDNOTKY A JEJICH VYBAVENÍ

8.1.1 Dopravní jednotky

Dopravní jednotka naložená nebezpečnými věcmi nesmí mít v žádném případě více než jeden přívěs (nebo návěs).

8.1.2 Průvodní doklady

8.1.2.1 Kromě dokladů vyžadovaných jinými předpisy musí být dopravní jednotka vybavena těmito doklady:

- (a) přepravními doklady předepsanými v oddílu 5.4.1, které zahrnují všechny přepravované nebezpečné věci a, pokud je to vhodné, osvědčení o naložení kontejneru předepsané v oddílu 5.4.2;
- (b) písemnými pokyny předepsanými v oddílu 5.4.3;
- (c) *(vyhrazeno)*;
- (d) průkazy totožnosti s fotografií každého člena osádky vozidla podle pododdílu 1.10.1.4.

8.1.2.2 Stanoví-li tak ustanovení ADR, musí být dopravní jednotka vybavena ještě těmito dalšími doklady:

- (a) osvědčením o schválení uvedeným v oddílu 9.1.3 pro každou dopravní jednotku nebo vozidlo této dopravní jednotky;
- (b) osvědčením o školení řidiče, které je předepsáno v oddílu 8.2.1;
- (c) kopií schválení příslušného orgánu, pokud je vyžadováno 5.4.1.2.1(c) nebo (d) nebo 5.4.1.2.3.3.

8.1.2.3 Písemné pokyny předepsané v 5.4.3 musí být uloženy takovým způsobem, aby je bylo možno snadno nalézt.

8.1.2.4 *(Vypuštěno)*

8.1.3 Označování

Dopravní jednotky přepravující nebezpečné věci musí být označeny podle kapitoly 5.3.

8.1.4 Hasicí přístroje

8.1.4.1 Následující ustanovení se vztahují na dopravní jednotky přepravující jiné nebezpečné věci než ty, které jsou zmíněny v pododdílu 8.1.4.2:

- (a) Každá dopravní jednotka musí být vybavena alespoň jedním přenosným hasicím přístrojem pro třídy hořlavosti¹ A, B a C s obsahem nejméně 2 kg suchého prášku (nebo s odpovídajícím obsahem jiné vhodné hasicí látky) vhodným pro hašení požáru motoru nebo kabiny dopravní jednotky;
- (b) Dodatečně se vyžaduje vybavení:

¹ K definici tříd hořlavosti viz normu EN 2:1992 Klasifikace požárů.

- (i) pro dopravní jednotky o největší povolené hmotnosti větší než 7,5 tuny jedním nebo více přenosnými hasicími přístroji pro třídy hořlavosti¹ A, B a C s celkovým obsahem nejméně 12 kg suchého prášku (nebo s odpovídajícím obsahem jiné vhodné hasicí látky), z nichž alespoň jeden musí mít obsah nejméně 6 kg;
 - (ii) pro dopravní jednotky o největší povolené hmotnosti větší než 3,5 tuny, nejvýše však 7,5 tuny, jedním nebo více přenosnými hasicími přístroji pro třídy hořlavosti¹ A, B a C s celkovým obsahem nejméně 8 kg suchého prášku (nebo s odpovídajícím obsahem jiné vhodné hasicí látky), z nichž alespoň jeden musí mít obsah nejméně 6 kg.
 - (iii) pro dopravní jednotky o největší povolené hmotnosti nejvýše 3,5 tuny jedním nebo více přenosnými hasicími přístroji pro třídy hořlavosti¹ A, B a C s celkovým obsahem nejméně 4 kg suchého prášku (nebo s odpovídajícím obsahem jiné vhodné hasicí látky);
- (c) Obsah hasicího přístroje (hasicích přístrojů) předepsaných pod písmenem (a) může být odečten od nejnižšího celkového obsahu hasicích přístrojů předepsaných nebo vyžadovaných pod písmenem (b).

8.1.4.2 Dopravní jednotky přepravující nebezpečné věci podle pododdílu 1.1.3.6 musí být vybaveny jedním přenosným hasicím přístrojem pro třídy hořlavosti¹ A, B a C s obsahem nejméně 2 kg suchého prášku (nebo s odpovídajícím obsahem jiné vhodné hasicí látky).

8.1.4.3 Hasicí látka musí být vhodná pro použití na vozidle a musí splňovat příslušné požadavky normy EN 3 Přenosné hasicí přístroje, částí 1 až 6 (EN 3-1:1996, EN 3-2:1996, EN 3-3:1994, EN 3-4:1996, EN 3-5:1996, EN 3-6:1995).

Jestliže je vozidlo vybaveno pevným hasicím přístrojem pro hašení požáru v motoru, automaticky nebo snadno uváděným v činnost, přenosný hasicí přístroj nemusí být vhodný pro hašení požáru v motoru. Hasicí látky musí být takové, aby nebyly náchylné k uvolňování toxických plynů do kabiny řidiče nebo vlivem horka způsobeného požárem.

8.1.4.4 Přenosné hasicí přístroje podle ustanovení pododdílu 8.1.4.1 nebo 8.1.4.2 musí být opatřeny plombou, která umožňuje ověřit, že jich nebylo použito.

Kromě toho musí být opatřeny značkou osvědčující, že odpovídají normě uznávané příslušným orgánem, jakož i nápisem udávajícím alespoň datum (měsíc, rok) příští periodické kontroly nebo popřípadě maximální dovolenou dobu používání.

Hasicí přístroje se musí podrobovat periodickým kontrolám podle uznávaných vnitrostátních norem, aby byla zaručena jejich funkční bezpečnost.

8.1.4.5 Hasicí přístroje musí být na dopravní jednotce instalovány takovým způsobem, aby byly snadno přístupné pro osádku vozidla. Instalace musí být provedena takovým způsobem, aby hasicí přístroje byly chráněny proti účinkům počasí a nebyla tak ovlivněna jejich funkční bezpečnost.

8.1.5 Další výbava a výbava pro osobní ochranu

8.1.5.1 Každá dopravní jednotka, kterou se přepravují nebezpečné věci, musí být vybavena částmi výbavy pro obecnou a osobní ochranu podle 8.1.5.2. Části výbavy musí být vybrány podle čísla bezpečnostní značky naložených věcí. Čísla bezpečnostních značek mohou být identifikována z přepravního dokladu.

8.1.5.2 Následující výbava musí být při přepravě v dopravní jednotce pro všechna čísla bezpečnostních značek:

- pro každé vozidlo zakládací klín, jehož velikost odpovídá maximální hmotnosti vozidla;
- dva stojací výstražné prostředky;

¹

K definici tříd hořlavosti viz normu EN 2:1992 Klasifikace požárů.

- kapalina pro výplach očí²; a

pro každého člena osádky vozidla

- fluoreskující výstražná vesta (např. jak je popsána v normě EN 471);
- přenosná svítlna odpovídající ustanovením 8.3.4;
- pár ochranných rukavic; a
- ochrana očí (např. ochranné brýle).

8.1.5.3

Dodatečná výbava vyžadovaná pro určité třídy:

- nouzová úniková maska³ pro každého člena osádky vozidla musí být při přepravě ve vozidle pro čísla bezpečnostních značek 2.3 nebo 6.1;
- lopata⁴;
- ucpávka kanalizační vpusti⁴;

Sběrná nádoba vyrobená z plastu⁴.

² Nevžaduje se pro čísla bezpečnostních značek 1, 1.4, 1.5, 1.6, 2.2 a 2.3.

³ Například nouzová úniková maska s kombinovaným plynovým/prachovým filtrem typu A1B1E1K1-P1 nebo A2B2E2K2 P2, která je podobná masce popsané v normě EN 141.

⁴ Vyžaduje se jen pro čísla bezpečnostních značek 3, 4.1, 4.3, 8 a 9.

KAPITOLA 8.2

POŽADAVKY NA ŠKOLENÍ OSÁDKY VOZIDLA

8.2.1 Všeobecné požadavky na školení řidičů

- 8.2.1.1** Řidiči vozidel přepravujících nebezpečné věci musí být držiteli osvědčení vydaného příslušným orgánem nebo jím pověřenou organizací, jímž se osvědčuje, že absolvovali školení a prošli úspěšně zkouškou ze zvláštních požadavků, které musí být splněny při přepravě nebezpečných věcí.
- 8.2.1.2** Řidiči vozidel přepravujících nebezpečné věci musí absolvovat základní školení. Školení musí mít formu kursu schváleného příslušným orgánem. Jeho hlavním posláním je seznámit řidiče s riziky vznikajícími při přepravě nebezpečných věcí a poskytnout jim základní informace nezbytné pro minimalizaci pravděpodobnosti vzniku případné nehody, a pokud k ní dojde, umožnit jim provést bezpečnostní opatření nezbytná pro jejich vlastní bezpečnost, pro bezpečnost veřejnosti, pro ochranu životního prostředí a pro omezení následků nehody. Tento kurz, který musí zahrnovat rovněž individuální praktická cvičení, musí jako základní školení pro všechny kategorie řidičů obsahovat alespoň náplň stanovenou v 8.2.2.3.2.
- 8.2.1.3** Řidiči vozidel nebo MEMU přepravujících nebezpečné věci v nesnímatelných nebo snímatelných cisternách s vnitřním objemem větším než 1 m³, řidiči bateriových vozidel s celkovým vnitřním objemem větším než 1 m³ a řidiči vozidel nebo MEMU přepravujících nebezpečné věci na dopravní jednotce v cisternových kontejnerech, přemístitelných cisternách a MEGC s vnitřním objemem každé(ho) z nich větším než 3 m³ musí absolvovat specializační kurz pro přepravu v cisternách, jehož náplň musí být nejméně taková, jaká je uvedena v 8.2.2.3.3.
- 8.2.1.4** Řidiči vozidel přepravujících nebezpečné látky nebo předměty třídy 1, kromě látek a předmětů podtřídy 1.4, skupiny snášenlivosti S (viz dodatečný požadavek S1 v kapitole 8.5), řidiči MEMU přepravujících smíšené náklady látek nebo předmětů třídy 1 a látek třídy 5.1 (viz 7.5.5.2.3) a řidiči vozidel přepravujících určitý radioaktivní materiál (viz zvláštní ustanovení S11 a S12 v kapitole 8.5) musí absolvovat specializační školení obsahující nejméně náplň stanovenou v 8.2.2.3.4 nebo 8.2.2.3.5.
- 8.2.1.5** Příslušným zápisem v osvědčení prováděným každých pět let příslušným orgánem nebo jím pověřenou organizací musí být řidič schopen prokázat, že v průběhu roku předcházejícího datu skončení platnosti svého osvědčení absolvoval obnovovací školení a složil úspěšně odpovídající zkoušku. Nová lhůta platnosti začíná datem skončení předchozí platnosti osvědčení.
- 8.2.1.6** První nebo obnovovací základní školení a první nebo obnovovací specializační školení mohou mít formu rozšířených kurzů provedených najednou toutéž školící organizací.
- 8.2.1.7** První školení, obnovovací školení, praktická cvičení a zkoušky, jakož i úloha příslušných orgánů musí odpovídat ustanovením uvedeným v oddílu 8.2.2.
- 8.2.1.8** Všechna osvědčení o školení odpovídající požadavkům tohoto oddílu a vydaná podle vzoru uvedeného v 8.2.2.8.3 příslušným orgánem smluvní strany ADR nebo jím pověřenou organizací musí být uznávána během své doby platnosti příslušnými orgány ostatních smluvních stran ADR.
- 8.2.1.9** Osvědčení musí být vystaveno v jazyce nebo v jednom z jazyků státu příslušného orgánu, který osvědčení vydal, nebo který pověřil organizaci, která je vydala, a pokud tímto jazykem není angličtina, francouzština nebo němčina, také v angličtině, francouzštině nebo němčině, pokud není stanoveno jinak dohodami uzavřenými mezi státy, kterých se přeprava týká.

8.2.2 Zvláštní požadavky na školení řidičů

8.2.2.1 Školení musí poskytovat nezbytné znalosti a dovednosti teoretickým školením a praktickými cvičeními. Znalosti musí být ověřeny zkouškou.

8.2.2.2 Školící organizace musí zajistit, aby školitelé měli dobré znalosti a brali v úvahu poslední vývoj v předpisech a požadavcích na školení týkající se přepravy nebezpečných věcí. Školení musí být praktické. Program školení musí odpovídat schválení, s náplní uvedenou v 8.2.2.3.2 až 8.2.2.3.5. První školení a obnovovací školení musí také zahrnovat individuální praktická cvičení (viz 8.2.2.4.5).

8.2.2.3 *Struktura školení*

8.2.2.3.1 První a obnovovací školení musí mít formu základního kurzu a, pokud je to potřebné, specializačních kurzů.

8.2.2.3.2 Náplň základního kurzu musí obsahovat nejméně:

- (a) všeobecné předpisy vztahující se na přepravu nebezpečných věcí;
- (b) hlavní druhy nebezpečí;
- (c) informace o ochraně životního prostředí kontrolou pohybu odpadů;
- (d) preventivní a bezpečnostní opatření vhodná pro různé druhy nebezpečí;
- (e) co dělat v případě nehody (první pomoc, bezpečnost silničního provozu, základní znalosti o používání ochranných prostředků atd.);
- (f) označování nápisy, bezpečnostními značkami, velkými bezpečnostními značkami a oranžovými tabulkami;
- (g) co řidič během přepravy musí a co nesmí dělat;
- (h) účel a funkce technických zařízení na vozidlech;
- (i) zákazy společné nakládky do jednoho vozidla nebo do jednoho kontejneru;
- (j) bezpečnostní opatření při nakládce a vykládce nebezpečných věcí;
- (k) všeobecné informace týkající se právní odpovědnosti;
- (l) informace o provozu kombinované dopravy;
- (m) manipulaci a uložení kusů (ve vozidle);
- (n) omezení provozu v tunelech a pokyny pro chování se v tunelech (prevence a bezpečnost, činnost v případě požáru nebo v jiných případech nouze atd.).

8.2.2.3.3 Náplň specializačního kurzu pro přepravu v cisternách musí obsahovat nejméně:

- (a) chování vozidel při jízdě po silnici, včetně pohybů nákladu;
- (b) zvláštní požadavky týkající se vozidel;
- (c) všeobecné teoretické znalosti různých systémů plnění a vyprazdňování;
- (d) specifická dodatečná ustanovení vztahující se na používání těchto vozidel (osvědčení o schválení, schvalovací značení, označování velkými bezpečnostními značkami a oranžovými tabulkami atd.).

8.2.2.3.4 Náplň specializačního kurzu pro přepravu látek a předmětů třídy 1 musí obsahovat nejméně:

- (a) zvláštní rizika, která jsou vlastní výbušninám a pyrotechnickým látkám a předmětům;
- (b) zvláštní požadavky týkající se společné nakládky látek a předmětů třídy 1.

8.2.2.3.5 Náplň specializačního kurzu pro přepravu radioaktivních látek třídy 7 musí obsahovat nejméně:

- (a) zvláštní rizika vzhledem k ionizujícímu záření;
- (b) zvláštní požadavky týkající se balení, manipulace, společné nakládky a uložení radioaktivních látek ve vozidle;
- (c) zvláštní opatření, která musí být učiněna při nehodě za přítomnosti radioaktivních látek.

8.2.2.4 Program prvního školení

8.2.2.4.1 Nejkratší časový rozsah teoretické části každého prvního kurzu nebo části rozšířeného kurzu musí být následující:

Základní kurz	18 vyučovacích hodin ¹
Specializační kurz pro přepravu v cisternách	12 vyučovacích hodin ¹
Specializační kurz pro přepravu látek a předmětů třídy 1	8 vyučovacích hodin
Specializační kurz pro přepravu radioaktivních látek třídy 7	8 vyučovacích hodin

8.2.2.4.2 Celkový časový rozsah rozšířeného kurzu může být stanoven příslušným orgánem, který musí dodržet časový rozsah základního kurzu a specializačního kurzu pro cisterny, ale může ho doplnit zkrácenými specializačními kurzy pro třídy 1 a 7.

8.2.2.4.3 Vyučovací hodina trvá zásadně 45 minut.

8.2.2.4.4 Za normálních okolností není dovoleno pro každý den kurzu více než 8 vyučovacích hodin.

8.2.2.4.5 Individuální praktická cvičení musí být prováděna v návaznosti na teoretické školení a musí zahrnovat nejméně první pomoc, hašení ohně a co dělat v případě poruchy nebo nehody.

8.2.2.5 Program obnovovacího školení

8.2.2.5.1 Obnovovací školení prováděné v pravidelných časových intervalech má za cíl aktualizovat znalosti řidičů; musí zahrnovat novinky v oblasti techniky, právních předpisů a nebezpečných věcí.

8.2.2.5.2 Obnovovací školení musí být ukončeno před uplynutím časové lhůty uvedené v 8.2.1.5.

8.2.2.5.3 Časový rozsah každého obnovovacího školení, včetně individuálního praktického výcviku, musí být nejméně dva dny.

8.2.2.5.4 Za normálních okolností není dovoleno pro každý den školení více než 8 vyučovacích hodin.

8.2.2.6 Schvalování školení

8.2.2.6.1 Školící kurzy musí být schváleny příslušným orgánem.

8.2.2.6.2 Toto schválení smí být vydáno pouze na žádost předloženou písemně.

8.2.2.6.3 K žádosti o schválení musí být připojeny tyto doklady:

- (a) podrobný program školení upřesňující náplň výuky a uvádějící časový rozvrh a plánované vyučovací metody;
- (b) kvalifikace a obor činnosti vyučujících;

¹ Dodatečně vyučovací hodiny jsou vyžadovány pro praktická cvičení uvedená v 8.2.2.4.5 a jejich počet bude různý v závislosti na počtu školených řidičů.

- (c) informace o místech konání kurzů a o učebních pomůckách, jakož i o prostředcích pro praktická cvičení;
- (d) podmínky pro účast na kurzech, např. počet účastníků.

8.2.2.6.4 Příslušný orgán musí organizovat dozor nad školením a zkouškami.

8.2.2.6.5 Schválení bude uděleno příslušným orgánem písemně při splnění těchto podmínek:

- (a) školení musí být prováděno v souladu s doklady připojenými k žádosti o schválení;
- (b) příslušný orgán si vyhrazuje právo vyslat pověřené osoby k účasti na školicích kurzech a zkouškách;
- (c) příslušný orgán musí být včas informován o době a místě konání jednotlivých školicích kurzů;
- (d) schválení může být odebráno, jestliže podmínky schválení nejsou plněny.

8.2.2.6.6 Ve schvalovacím dokladu musí být uvedeno, zda se jedná o základní kurzy nebo specializační kurzy, nebo o první nebo obnovovací kurzy.

8.2.2.6.7 Jestliže školicí organizace po obdržení schválení školicího kurzu hodlá provést změny, které jsou závažné vzhledem k udělenému schválení, musí k tomu předem získat povolení od příslušného orgánu. Toto ustanovení se vztahuje zejména na změny týkající se programu školení.

8.2.2.7 Zkoušky

8.2.2.7.1 *Zkoušky pro první základní kurz*

8.2.2.7.1.1 Po ukončení školení, včetně praktických cvičení, musí být provedeny zkoušky základního kurzu.

8.2.2.7.1.2 Při zkoušce musí kandidát prokázat, že má znalosti, přehled a dovednosti potřebné pro výkon povolání řidiče vozidel přepravujících nebezpečné věci, které jsou náplní základního kurzu.

8.2.2.7.1.3 Pro tento účel musí příslušný orgán nebo zkušební orgán schválený příslušným orgánem připravit seznam otázek, které odpovídají bodům náplně uvedeným v 8.2.2.3.2. Otázky při zkoušce musí být vybrány z tohoto seznamu. Kandidáti nesmějí před zkouškou znát otázky vybrané pro zkoušku z tohoto seznamu.

8.2.2.7.1.4 Po ukončení rozšířeného kurzu může být uspořádána pouze jedna zkouška.

8.2.2.7.1.5 Každý příslušný orgán musí dohlížet na způsoby zkoušek.

8.2.2.7.1.6 Zkouška musí mít formu písemné zkoušky nebo kombinace písemné a ústní zkoušky. Každý kandidát musí dostat nejméně 25 písemných otázek. Doba trvání zkoušky musí být nejméně 45 minut. Otázky mohou být různého stupně obtížnosti a mohou být hodnoceny různou vahou.

8.2.2.7.2 *Zkoušky pro první specializační kurzy pro přepravu v cisternách nebo pro přepravu výbušných látek a předmětů nebo radioaktivních látek*

8.2.2.7.2.1 Po úspěšném složení zkoušky ze základního kurzu a po absolvování specializačního kurzu pro přepravu v cisternách nebo pro přepravu výbušných látek a předmětů nebo radioaktivních látek se může kandidát účastnit odpovídající zkoušky.

8.2.2.7.2.2 Zkouška musí být provedena a dohlížena stejným způsobem, jak je uvedeno v 8.2.2.7.1.

8.2.2.7.2.3 V každém specializačním kurzu musí být při zkoušce položeno nejméně 15 otázek.

8.2.2.7.3 *Zkoušky pro obnovovací školení*

8.2.2.7.3.1 Po absolvování obnovovacího školení se může kandidát zúčastnit odpovídající zkoušky.

8.2.2.7.3.2 Tato zkouška musí být provedena a dohlížena stejným způsobem, jak je uvedeno v 8.2.2.7.1.

8.2.2.7.3.3 Po každém obnovovacím školení musí být při zkoušce položeno nejméně 15 otázek.

8.2.2.8 Osvědčení o školení řidiče

8.2.2.8.1 Podle 8.2.1.8 bude osvědčení vydáno:

- (a) po absolvování základního kurzu, za podmínky, že kandidát úspěšně složil zkoušku podle 8.2.2.7.1;
- (b) případně po absolvování specializačního kurzu pro přepravu v cisternách nebo pro přepravu výbušných látek a předmětů nebo radioaktivních látek, nebo po získání znalostí uvedených ve zvláštních ustanoveních S1 a S11 v kapitole 8.5, za podmínky, že kandidát úspěšně složil zkoušku podle 8.2.2.7.2.

8.2.2.8.2 Osvědčení bude prodlouženo, jestliže kandidát prokáže, že absolvoval obnovovací školení podle 8.2.1.5 a že složil zkoušku podle 8.2.2.7.3

8.2.2.8.3 Osvědčení musí mít formu dále uvedeného vzoru. Doporučuje se, aby tento doklad měl formát Evropského mezinárodního řidičského průkazu, tj. A7 (105 mm x 74 mm), nebo aby to byl dvojlíst, který může být snadno na tento formát složen.

Vzor osvědčení

1	2
ADR – OSVĚDČENÍ O ŠKOLENÍ ŘIDIČŮ VOZIDEL PŘEPRAVUJÍCÍCH NEBEZPEČNÉ VĚCI	
v cisternách <u>1/</u> jinak než v cisternách <u>1/</u>	Příjmení
Osvědčení č.	Jméno
Rozlišovací značka vydávajícího státu.....	Datum narození
Platné pro třídu(y) <u>1/</u> <u>2/</u>	Státní příslušnost
v cisternách jinak než v cisternách	Podpis držitele
1 1	Vydáno kým
2 2	Datum
3 3	Podpis <u>4/</u>
4.1, 4.2, 4.3 4.1, 4.2, 4.3	Prodlouženo do
5.1, 5.2 5.1, 5.2	Kým
6.1, 6.2 6.1, 6.2	Datum
7 7	Podpis <u>4/</u>
8 8	-----
9 9	<u>4/</u> a/nebo razítko orgánu vydávajícího osvědčení
do (datum) <u>3/</u>	
<u>1/</u> Nehodící se škrtněte	
<u>2/</u> O rozšíření platnosti na jiné třídy viz stranu 3.	
<u>3/</u> O prodloužení platnosti viz stranu 2	

3	4
PLATNOST ROZŠÍŘENA NA TŘÍDU(Y) <u>5/</u>	Pouze pro účely vnitrostátních předpisů
v cisternách 1 2 3 Datum:..... 4.1, 4.2, 4.3 5.1, 5.2 Podpis a/nebo razítko 6.1, 6.2 7 8 9	
jinak než v cisternách 1 2 3 Datum 4.1, 4.2, 4.3 5.1, 5.2 Podpis a/nebo razítko 6.1, 6.2 7 8 9 ----- <u>5/</u> Nehodící se škrtněte	

8.2.3 Školení všech osob, kromě řidičů majících osvědčení podle oddílu 8.2.1, podílejících se na silniční přepravě nebezpečných věcí

Osoby, jejichž pracovní povinnosti se týkají silniční přepravy nebezpečných věcí, musí být podle kapitoly 1.3 vyškoleny o předpisech pro dopravu takových věcí podle své odpovědnosti a pracovní náplně. Tento požadavek se vztahuje na osoby, jako jsou zaměstnanci silničních dopravců nebo odesílatelů, personál provádějící nakládku nebo vykládku nebezpečných věcí, personál zasilatelů nebo nakládců a řidiči vozidel, kromě řidičů majících osvědčení podle odstavce 8.2.1, podílejících se na silniční přepravě nebezpečných věcí.

KAPITOLA 8.3

DALŠÍ POŽADAVKY, KTERÉ MUSÍ PLNIT OSÁDKA VOZIDLA

8.3.1 Osoby

V dopravních jednotkách, jimiž se přepravují nebezpečné věci, je zakázáno přepravovat osoby, kromě členů osádky vozidla.

8.3.2 Používání hasicích přístrojů

Členové osádky vozidla musí být řádně obeznámeni s obsluhou hasicích přístrojů.

8.3.3 Zákaz otevírání kusů

Řidič ani žádný jiný člen osádky nesmí otevřít kus obsahující nebezpečné věci.

8.3.4 Přenosná osvětlovací zařízení

Přenosné svítidly nesmějí mít kovový povrch, který by mohl vyvolat jiskření.

8.3.5 Zákaz kouření

Při provádění ložných operací je zakázáno kouřit ve vozidlech a v jejich blízkosti.

8.3.6 Běh motoru při nakládce nebo vykládce

Během nakládky a vykládky musí být motor zastaven, kromě případů, kdy je nutno použít motoru pro pohon čerpadel nebo jiných zařízení pro nakládku nebo vykládku vozidla a kdy toto použití připouští právní předpisy státu, v němž se vozidlo nachází.

8.3.7 Používání parkovacích brzd a zakládacích klínů

Žádná vozidla přepravující nebezpečné věci nesmí stát bez zatažených parkovacích brzd. Přípojná vozidla bez brzdových ústrojí musí být při stání mimo provoz založena nejméně jedním zakládacím klínem, jak je uvedeno v 8.1.5.2.

8.3.8 Použití kabelových spojů

V případě dopravní jednotky vybavené antiblokovacím brzdovým systémem sestávající z motorového vozidla a přípojného vozidla O₃ nebo O₄ elektrická instalace uvedená v odstavci 9.2.2.6.3 musí spojovat tažné vozidlo a přípojně vozidlo po celou dobu přepravy.

KAPITOLA 8.4

POŽADAVKY NA DOZOR NAD VOZIDLY

8.4.1.

Vozidla přepravující nebezpečné věci v množstvích uvedených ve zvláštních ustanoveních S1 (6) a S14 až S24 kapitoly 8.5 pro dané látky podle sloupce (19) tabulky A kapitoly 3.2 musejí být pod dozorem, nebo smějí být zaparkována bez dozoru v objektu dopravního nebo průmyslového závodu, který poskytuje plnou záruku bezpečnosti. Nejsou-li tyto možnosti parkování, může být vozidlo po vhodných bezpečnostních opatřeních zaparkováno na izolovaném místě odpovídajícím podmínkám stanoveným pod písmeny (a), (b) nebo (c) níže:

- (a) parkoviště hlídané dozorcem, který byl informován o povaze nákladu a místě, kde se zdržuje řidič,
- (b) veřejné nebo soukromé parkoviště, na němž vozidlo nebude pravděpodobně vystaveno žádnému nebezpečí poškození jinými vozidly; nebo
- (c) vhodné volné prostranství situované stranou od veřejných pozemních komunikací a obývaných míst, které normálně neslouží veřejnosti jako cesta nebo shromaždiště.

Parkovišť uvedených pod písmenem (b) se smí použít jen v případě, že nejsou k dispozici parkoviště uvedená pod písmenem (a), a parkovišť uvedených pod písmenem (c) se smí použít, jen nejsou-li k dispozici parkoviště uvedená pod písmeny (a) a (b).

8.4.2

Naložené MEMU musejí být pod dozorem nebo alternativně smějí být zaparkovány bez dozoru v objektu dopravního nebo průmyslového závodu, který poskytuje plnou záruku bezpečnosti. Prázdné nevyčistěné MEMU jsou vyňaty z platnosti tohoto požadavku.

KAPITOLA 8.5

DODATEČNÉ POŽADAVKY NA JEDNOTLIVÉ TŘÍDY NEBO LÁTKY

Kromě požadavků kapitol 8.1 až 8.4 se na přepravu látek nebo předmětů, u nichž jsou ve sloupci (19) tabulky A kapitoly 3.2 příslušné odvolávky, vztahují ještě dále uvedené požadavky. V případě rozporu s požadavky kapitol 8.1 až 8.4 mají požadavky této kapitoly přednost.

S1: Dodatečné požadavky na přepravu výbušných látek a předmětů (třída 1)

(1) *Zvláštní školení řidičů*

- (a) Požadavky uvedené v oddílu 8.2.1 se vztahují na řidiče vozidel přepravujících látky nebo předměty třídy 1 jiné než látky a předměty podtřídy 1.4, skupiny snášenlivosti „S“;
- (b) Řidiči vozidel přepravujících látky nebo předměty třídy 1 jiné než látky a předměty podtřídy 1.4, skupiny snášenlivosti „S“ musí absolvovat specializační kurz obsahující nejméně náplň uvedenou v 8.2.2.3.4;
- (c) Jestliže podle jiných předpisů platných ve státě smluvní strany řidič již absolvoval rovnocenné školení v odlišném režimu nebo pro odlišný účel, zahrnující náplň uvedenou v odstavci (b), může mu být absolvování specializačního kurzu buď částečně, nebo úplně prominuto.

(2) *Úřední osoba*

Příslušný orgán státu smluvní strany ADR může na náklady dopravce požadovat, aby ve vozidle byla přítomna schválená úřední osoba, pokud to stanoví jeho vnitrostátní předpisy.

(3) *Zákaz kouření, ohně a otevřeného plamene*

Kouření, použití ohně nebo otevřeného plamene je zakázáno ve vozidlech přepravujících látky a předměty třídy 1, v jejich blízkosti a během nakládky a vykládky těchto látek a předmětů.

(4) *Místa nakládky a vykládky*

- (a) Je zakázáno nakládat a vykládat látky a předměty třídy 1 na veřejném místě v zastavěném území bez zvláštního povolení příslušných orgánů;
- (b) Je zakázáno nakládat a vykládat látky a předměty třídy 1 na veřejném místě mimo zastavěné území bez předchozího oznámení příslušným orgánům, pokud tyto ložné operace nejsou ospravedlněny vážnými bezpečnostními důvody.
- (c) Je-li z nějakého důvodu nutno provádět manipulační operace na veřejném místě, musí se látky a předměty různého druhu od sebe oddělit podle bezpečnostních značek.
- (d) Jsou-li vozidla přepravující látky nebo předměty třídy 1 nucena stát na veřejných místech z důvodů nakládky nebo vykládky, musí být mezi stojícími vozidly dodržena vzdálenost nejméně 50 m.

(5) Kolony

- (a) Jedou-li vozidla přepravující látky a předměty třídy 1 v koloně, musí být mezi každou dopravní jednotkou a dopravní jednotkou následující dodržena vzdálenost nejméně 50 m.
- (b) Příslušný orgán může stanovit pravidla pro pořadí nebo složení kolon.

(6) Dozor nad vozidly

Požadavky kapitoly 8.4 se použijí pouze tehdy, když látky a předměty třídy 1 přepravované ve vozidle obsahují celkovou čistou hmotnost výbušné látky překračující limitní množství uvedené níže:

Podtřída 1.1:	0 kg
Podtřída 1.2:	0 kg
Podtřída 1.3, skupina snášenlivosti C:	0 kg
Podtřída 1.3, kromě skupiny snášenlivosti C:	50 kg
Podtřída 1.4, kromě níže uvedených:	50 kg
Podtřída 1.5:	0 kg
Podtřída 1.6:	50 kg

Látky a předměty podtřídy 1.4 zařazené do UN čísel 0104, 0237, 0255, 0267, 0289, 0361, 0365, 0366, 0440, 0441, 0455, 0456 a 0500: 0 kg

Pro společnou nakládku se musí použít nejnižší limit pro jakékoli přepravované látky nebo předměty pro náklad jako celek.

Kromě toho musí být tyto látky a předměty pod stálým dozorem, aby se předešlo jakémukoli jednání ze zlého úmyslu a aby byli uvědoměni řidič a příslušné orgány v případě ztráty nebo požáru.

Tato ustanovení se nevztahují na prázdné nevyčištěné obaly.

(7) Uzamčení vozidel

Dveře a pevné střechy ložných prostorů vozidel EX/II a všechny otvory do ložných prostorů vozidel EX/III přepravujících látky a předměty třídy 1 musí být během přepravy uzamčeny, kromě doby nakládky a vykládky.

S2: Dodatečné požadavky na přepravu hořlavých kapalin nebo plynů

(1) Přenosné svítilny

Je zakázáno vstupovat do ložného prostoru uzavřeného vozidla, kterým se přepravují kapaliny s bodem vzplanutí nejvýše 60°C, nebo hořlavé látky nebo předměty třídy 2, s přenosnými svítilnami jinými než konstruovanými a vyrobenými tak, aby nemohly zapálit hořlavé páry nebo plyny, které se mohly rozšířit ve vnitřním prostoru vozidla.

(2) Provoz vytápěcího systému s vnitřním spalováním během nakládky a vykládky

Provoz vytápěcího systému s vnitřním spalováním vozidel typu FL (viz část 9) je zakázán během nakládky a vykládky a na nakládacích místech.

(3) Opatření proti akumulaci elektrostatických nábojů

V případě vozidel typu FL (viz část 9) musí být před plněním nebo vyprazdňováním cisteren zajištěno dobré elektrické spojení mezi podvozkem vozidla a zemí. Kromě toho se musí omezit rychlost plnění.

S3: Zvláštní ustanovení o přepravě infekčních látek

Na dopravní jednotky přepravující nebezpečné látky třídy 6.2 se požadavky uvedené v 8.1.4.1 (b) a 8.3.4 nevztahují.

S4: Dodatečné požadavky na přepravu při řízené teplotě

Udržení předepsané teploty je nezbytnou podmínkou pro bezpečnou přepravu. Všeobecně musí být zajištěno:

- provedení dokonalé kontroly dopravní jednotky před nakládkou;
- poučení dopravce o provozu chladicího systému, včetně seznamu možných dodavatelů chladicí látky na přepravní trase;
- postupy v případě poruchy řízení teploty;
- pravidelné monitorování provozních teplot; a
- možnost náhradního chladicího systému nebo náhradních dílů.

Teplota vzduchu uvnitř ložného prostoru dopravní jednotky musí být měřena dvěma nezávislými snímači (čidly) a údaje o teplotě musí být registrovány tak, aby jakékoli změny teploty byly snadno pozorovatelné.

Teplota musí být kontrolována každé čtyři až šest hodin a zaznamenána.

Jestliže se během přepravy překročí řízená teplota, musí být učiněna pohotovostní opatření zahrnující nezbytné opravy chladicího zařízení nebo zvýšení chladicí kapacity (např. doplněním kapalné nebo tuhé chladicí látky). Musí se též často provádět kontrola teploty a připravovat se na použití nouzových postupů. Jestliže je dosaženo kritické teploty (viz též 2.2.41.1.17 a 2.2.52.1.15 až 2.2.52.1.18), musí být zahájeny nouzové postupy.

POZNÁMKA: *Toto ustanovení S4 se nepoužije pro látky zmíněné v 3.1.2.6, jsou-li tyto látky stabilizovány přidáním chemických inhibitorů tak, že SADT je vyšší než 50°C. V tomto případě může být řízení teploty vyžadováno za podmínek přepravy, kdy teplota může přesáhnout 55°C.*

S5: Zvláštní ustanovení společná pro přepravu radioaktivních látek třídy 7 pouze ve vyjmutých kusech (UN čísla 2908, 2909, 2910 a 2911)

Na tyto přepravy se ustanovení o písemných pokynech uvedená v pododdílu 8.1.2.1 (b) a ustanovení uvedená v oddílech 8.2.1, 8.3.1 a 8.3.4 nevztahují.

S6: Zvláštní ustanovení společná pro přepravu radioaktivních látek třídy 7, jiných než látek ve vyjmutých kusech

Ustanovení uvedená v oddílu 8.3.1 se nevztahují na vozidla, která přepravují pouze kusy, přepravní obalové soubory nebo kontejnery opatřené bezpečnostními značkami kategorie I – BÍLÁ.

Ustanovení uvedená v 8.3.4 se nepoužijí, pokud neexistuje vedlejší nebezpečí.

Další dodatečné požadavky nebo zvláštní ustanovení

S7: (Vypuštěno)

S8: Pokud je v dopravní jednotce naloženo více než 2 000 kg těchto látek, nesmějí být zastávky z provozních důvodů, pokud je to možné, v blízkosti obydlených míst nebo shromaždišť. Zastávka v blízkosti takových míst smí být prodloužena pouze se souhlasem příslušných orgánů.

- S9:** Během přepravy těchto látek nesmějí být zastávky z provozních důvodů, pokud je to možné, v blízkosti obydlených míst nebo shromaždišť. Zastávka v blízkosti takových míst smí být prodloužena pouze se souhlasem příslušných orgánů.
- S10:** Během měsíců dubna až října musí být kusy přepravované vozidlem, které zůstalo stát, účinně chráněny proti slunci, např. plachtami umístěnými alespoň 20 cm nad nákladem, pokud to vyžadují právní předpisy státu, v němž vozidlo zastavilo.
- S11:**
- (1) Požadavky uvedené v 8.2.1 musí být dodrženy.
 - (2) Řidiči musí absolvovat specializační školicí kurz obsahující nejméně náplň uvedenou v 8.2.2.3.5.
 - (3) Jestliže podle jiných předpisů platných ve státě smluvní strany řidič již absolvoval rovnocenné školení v odlišném režimu nebo pro odlišný účel, zahrnující náplň uvedenou v odstavci (2), může mu být absolvování specializačního kurzu buď částečně, nebo úplně prominuto.
- S12:** Jestliže celkový počet přepravovaných kusů obsahujících radioaktivní látky nepřevyšuje 10 a součet přepravních indexů ve vozidle nepřevyšuje 3, nemusí se použít zvláštní ustanovení S11. Avšak řidiči musí absolvovat vhodné školení odpovídající jejich pracovní náplni, které je poučí o radiačních nebezpečích při přepravě radioaktivních látek. Takové informativní školení musí být potvrzeno osvědčením vystaveným jejich zaměstnavatelem.
- S13:** Pokud nemůže být zásilka dodána, je nutno ji uložit na bezpečném místě, co nejdříve informovat příslušný orgán a požádat jej o pokyny, jak dále postupovat.
- S14:** Ustanovení kapitoly 8.4 o dozoru nad vozidly se použijí pro vozidla přepravující jakékoli množství těchto látek.
- S15:** Ustanovení kapitoly 8.4 o dozoru nad vozidly se použijí pro vozidla přepravující jakékoli množství těchto látek. Avšak ustanovení kapitoly 8.4 se nemusejí použít, pokud ložný prostor je uzamčen a přepravované kusy jsou jinak chráněny proti jakékoli nedovolené vykládce.
- S16:** Ustanovení kapitoly 8.4 o dozoru nad vozidly se použijí, jen jsou-li vozidlem přepravovány látky, které mají celkovou hmotnost větší než 500 kg.
- Kromě toho vozidla přepravující více než 500 kg těchto látek musí být pod stálým dozorem, aby se předešlo jakémukoli jednání ze zlého úmyslu a aby byli uvědoměni řidič a příslušné orgány v případě ztráty nebo požáru.
- S17:** Ustanovení kapitoly 8.4 o dozoru nad vozidly se použijí, jen jsou-li vozidlem přepravovány látky, které mají celkovou hmotnost větší než 1 000 kg.
- S18:** Ustanovení kapitoly 8.4 o dozoru nad vozidly se použijí, jen jsou-li vozidlem přepravovány látky, které mají celkovou hmotnost větší než 2 000 kg.
- S19:** Ustanovení kapitoly 8.4 o dozoru nad vozidly se použijí, jen jsou-li vozidlem přepravovány látky, které mají celkovou hmotnost větší než 5 000 kg.
- S20:** Ustanovení kapitoly 8.4 o dozoru nad vozidly se použijí, pokud celková hmotnost nebo objem těchto látek ve vozidle překračuje 10 000 kg věcí v kusech nebo 3 000 litrů v cisternách.
- S21:** Ustanovení kapitoly 8.4 o dozoru nad vozidly se použijí pro všechny látky bez ohledu na jejich hmotnost. Kromě toho musí být tyto věci pod stálým dozorem, aby se předešlo jakémukoli jednání ze zlého úmyslu a aby byli uvědoměni řidič a příslušné orgány v případě ztráty nebo požáru. Avšak ustanovení kapitoly 8.4 se nemusí použít, pokud:

- (a) je ložný prostor uzamčen, anebo jsou přepravované kusy jinak chráněny proti jakékoli nedovolené vykládce; a
- (b) dávková intenzita nepřesáhne 5 $\mu\text{Sv/h}$ na jakémkoli přístupném místě vnějšího povrchu vozidla.

S22: Ustanovení kapitoly 8.4 o dozoru nad vozidly se použijí, pokud celková hmotnost nebo objem těchto látek ve vozidle překračuje 5 000 kg věci v kusech nebo více než 3 000 litrů v cisternách.

S23: Ustanovení kapitoly 8.4 o dozoru nad vozidly se použijí, pokud je látka přepravovaná ve volně loženém stavu nebo v cisternách a celková hmotnost nebo objem ve vozidle přesahuje 3 000 kg nebo 3 000 litrů.

S24: Ustanovení kapitoly 8.4 o dozoru nad vozidly se použijí, pokud celková hmotnost ve vozidle překračuje 100 kg.

KAPITOLA 8.6

OMEZENÍ PRŮJEZDU VOZIDEL PŘEPRAVUJÍCÍCH NEBEZPEČNÉ VĚCI SILNIČNÍMI TUNELY

8.6.1 Všeobecná ustanovení

Ustanovení této kapitoly se použijí, pokud průjezd vozidel silničními vozidly je omezen v souladu s oddílem 1.9.5.

POZNÁMKA: Omezení jiná než podle 1.9.5 se mohou uplatňovat až do 31. prosince 2009 (viz 1.6.1.12).

8.6.2 Silniční dopravní značky a signály upravující průjezd vozidel přepravujících nebezpečné věci

Kategorie tunelu přiřazená podle 1.9.5.1 příslušným orgánem danému tunelu za účelem omezení průjezdu dopravních jednotek přepravujících nebezpečné věci musí být vyznačena dále uvedenými silničními dopravními značkami a signály.

Značka a signál	Kategorie tunelu
Žádné	Kategorie tunelu A
Značka s dodatečnou tabulkou opatřenou písmenem B	Kategorie tunelu B
Značka s dodatečnou tabulkou opatřenou písmenem C	Kategorie tunelu C
Značka s dodatečnou tabulkou opatřenou písmenem D	Kategorie tunelu D
Značka s dodatečnou tabulkou opatřenou písmenem E	Kategorie tunelu E

8.6.3 Kódy omezení průjezdu tunelem

8.6.3.1 Omezení pro přepravu specifických nebezpečných věcí tunely vycházejí z kódu omezení průjezdu tunelu těchto věcí uvedeného ve sloupci (15) tabulky A kapitoly 3.2. Kódy omezení průjezdu tunelem jsou vloženy do závorek na spodku buňky. Pokud „(-)“ je uvedeno místo jednoho z kódů omezení průjezdu tunelu, nebezpečné věci nepodléhají žádnému omezení průjezdu tunely; pro nebezpečné věci zařazené do UN 2919 a UN 3331 omezení průjezdu tunely může být však částí zvláštního ujednání příslušného(ých) orgánu(ů) na základě 1.7.4.2.

8.6.3.2 Pokud dopravní jednotka obsahuje nebezpečné věci, jimž byly přiřazeny různé kódy omezení průjezdu tunely, nejprísnější z těchto kódů omezení průjezdu se musí přiřadit celému nákladu.

8.6.3.3 Nebezpečné věci přepravované podle 1.1.3 nepodléhají omezením průjezdu tunely a nesmí být brány v úvahu při určování kódu omezení průjezdu pro celý náklad dopravní jednotky.

8.6.4 Omezení průjezdu dopravních jednotek přepravujících nebezpečné věci tunely

Jakmile byl přiřazen kód omezení průjezdu tunelem, je určen celý náklad dopravní jednotky, omezení průjezdu této dopravní jednotky tunely jsou tato:

Kód omezení průjezdu tunelem celého nákladu	Omezení
B	Průjezd zakázán tunely kategorie B, C, D a E
B1000C	Přeprava, kde celková čistá hmotnost výbušnin v dopravní jednotce - přesahuje 1000 kg: Průjezd zakázán tunely kategorie B, C, D a E; - nepřesahuje 1000 kg: Průjezd zakázán tunely kategorie C, D a E
B/D	Přeprava v cisternách: Průjezd zakázán tunely kategorie B, C, D a E; Jiná přeprava: Průjezd zakázán tunely kategorie D a E
B/E	Přeprava v cisternách: Průjezd zakázán tunely kategorie B, C, D a E; Jiná přeprava: Průjezd zakázán tunely kategorie E
C	Průjezd zakázán tunely kategorie C, D a E
C5000D	Přeprava, kde celková čistá hmotnost výbušnin v dopravní jednotce - přesahuje 5000 kg: Průjezd zakázán tunely kategorie C, D a E - nepřesahuje 5000 kg: Průjezd zakázán tunely kategorie D a E
C/D	Přeprava v cisternách: Průjezd zakázán tunely kategorie C, D a E; Jiná přeprava: Průjezd zakázán tunely kategorie D a E
C/E	Přeprava v cisternách: Průjezd zakázán tunely kategorie C, D a E; Jiná přeprava: Průjezd zakázán tunely kategorie E
D	Průjezd zakázán tunely kategorie D a E
D/E	Přeprava volně ložených látek nebo v cisternách: Průjezd zakázán tunely kategorie D a E; Jiná přeprava: Průjezd zakázán tunely kategorie E
E	Průjezd zakázán tunely kategorie E
—	Průjezd dovolen všemi tunely (pro UN 2919 a UN 3331, viz též 8.6.3.1).

POZNÁMKA: Například průjezd dopravní jednotky přepravující UN 0161 prach bezdýmný, klasifikační kód 1.3C, kód omezení průjezdu tunely C5000D, v množství představující celkovou čistou výbušnou hmotnost 3000 kg tunely kategorií D a E, je zakázán.

ČÁST 9

Požadavky na konstrukci a schvalování vozidel

KAPITOLA 9.1

ROZSAH PLATNOSTI, DEFINICE A POŽADAVKY NA SCHVALOVÁNÍ VOZIDEL

9.1.1. Rozsah platnosti a definice

9.1.1.1 *Rozsah platnosti*

Požadavky části 9 se vztahují na vozidla kategorií N a O, jak je definováno v příloze 7 Souhrnné rezoluce o konstrukci vozidel (R.E.3)¹, určená pro přepravu nebezpečných věcí.

Tyto požadavky se týkají vozidel z hlediska jejich konstrukce, schválení typu, schválení ADR a roční technické prohlídky.

9.1.1.2 *Definice*

Pro účely části 9 se rozumí pojmem:

„Vozidlo“ jakékoli vozidlo, ať kompletní, nekompletní nebo zkompletované, určené pro silniční přepravu nebezpečných věcí;

„Vozidlo EX/II“ nebo „Vozidlo EX/III“ vozidlo určené pro přepravu výbušných látek a předmětů (Třída 1);

„Vozidlo FL“:

- (a) vozidlo určené pro přepravu kapalin s bodem vzplanutí nejvýše 60°C (kromě motorové nafty odpovídající evropské normě EN 590:2004, plynového oleje a lehkého topného oleje – UN 1202 – s bodem vzplanutí stanoveným v evropské normě EN 590:2004) v nesnímatelných cisternách nebo snímatelných cisternách s vnitřním objemem větším než 1 m³ nebo v cisternových kontejnerech nebo v přemístitelných cisternách s jednotlivým vnitřním objemem větším než 3 m³; nebo
- (b) vozidlo určené pro přepravu hořlavých plynů v nesnímatelných cisternách nebo snímatelných cisternách s vnitřním objemem větším než 1 m³ nebo v cisternových kontejnerech, v přemístitelných cisternách nebo MEGC s jednotlivým vnitřním objemem větším než 3 m³; nebo
- (c) bateriové vozidlo s celkovým vnitřním objemem větším než 1 m³ určené pro přepravu hořlavých plynů;

„Vozidlo OX“ vozidlo určené pro přepravu peroxidu vodíku, stabilizovaného nebo peroxidu vodíku, vodného roztoku, stabilizovaného s více než 60 % peroxidu vodíku (Třída 5.1, UN 2015) v nesnímatelných cisternách nebo snímatelných cisternách s vnitřním objemem větším než 1 m³ nebo v cisternových kontejnerech nebo přemístitelných cisternách s jednotlivým vnitřním objemem větším než 3 m³;

„Vozidlo AT“:

- (a) vozidlo, jiné než vozidlo EX/III, FL nebo OX, určené pro přepravu nebezpečných věcí v nesnímatelných cisternách nebo snímatelných cisternách s vnitřním objemem větším než 1 m³ nebo v cisternových kontejnerech, přemístitelných cisternách nebo MEGC s jednotlivým vnitřním objemem větším než 3 m³; nebo
- (b) bateriové vozidlo s celkovým vnitřním objemem větším než 1 m³ jiné než vozidlo FL;

„MEMU“ znamená vozidlo odpovídající definici Mobilní jednotka připravující výbušniny v 1.2.1.

„Kompletní vozidlo“ jakékoli vozidlo, které nevyžaduje žádnou další kompletaci (např. skříňová vozidla, nákladní automobily, tahače, přípojná vozidla);

„Nekompletní vozidlo“ jakékoli vozidlo, které vyžaduje nejméně jeden další stupeň kompletace (např. podvozky s kabinou, podvozky přípojných vozidel);

„Zkompleťované vozidlo“ vozidlo, které je výsledkem vícestupňového kompletačního procesu (např. podvozky nebo podvozky s kabinou s namontovanou nástavbou);

„Typově schválené vozidlo“ jakékoli vozidlo, které bylo schváleno podle předpisu EHK č. 105² nebo Směrnice 98/91/ES³;

„Schválení ADR“ potvrzení příslušného orgánu smluvní strany, že jednotlivé vozidlo určené pro přepravu nebezpečných věcí splňuje relevantní technické požadavky této části jako vozidlo EX/II, EX/III, FL, OX nebo AT.

9.1.2 Schvalování vozidel EX/II, EX/III, FL, OX a AT a MEMU

POZNÁMKA: Pro vozidla jiná, než jsou vozidla typů EX/II, EX/III, FL, OX a AT a MEMU, se nevyžaduje žádné zvláštní osvědčení o schválení, nehledě na ta, která jsou vyžadována všeobecnými bezpečnostními předpisy obecně se vztahujícími na vozidla v zemi jejich původu (registrace).

9.1.2.1 Vozidla EX/II, EX/III, FL, OX a AT a MEMU musí splňovat příslušné technické požadavky této části.

Každé kompletní nebo zkompleťované vozidlo musí být podrobeno první prohlídce příslušným orgánem v souladu se správnými požadavky této kapitoly pro ověření shodnosti s příslušnými technickými požadavky kapitol 9.2 až 9.8.

Příslušný orgán může upustit od první inspekce tahače pro návěs schváleného typu podle 9.1.2.2, pro který výrobce, jeho odpovědný pověřený zástupce nebo instituce uznávaná příslušným orgánem vydala prohlášení o shodnosti s požadavky kapitoly 9.2.

Shodnost vozidla musí být osvědčena vydáním osvědčení o schválení podle oddílu 9.1.3.

Pokud se požaduje, aby vozidla byla vybavena zpomalovacím brzdovým systémem, musí výrobce vozidla nebo jeho řádně pověřený zástupce vydat prohlášení o shodě s příslušnými předpisy Přílohy 5 předpisu EHK č. 13⁴. Toto prohlášení musí být předloženo při první technické prohlídce.

9.1.2.2 Požadavky na typově schválená vozidla

Na základě požadavku výrobce nebo jeho řádně pověřeného zástupce mohou být vozidla podléhající schválení podle 9.1.2.1 typově schválena příslušným orgánem. Příslušné technické požadavky kapitoly 9.2 musí být považovány za splněné, jestliže osvědčení o schválení typu bylo vydáno příslušným orgánem podle předpisu EHK č. 105² nebo Směrnice 98/91/ES³ za podmínky, že technické požadavky uvedeného předpisu nebo Směrnice odpovídají požadavkům kapitoly 9.2 této části a že žádná modifikace vozidla nezměnila jeho platnost. V případě MEMU schvalovací značka typu upevněná podle předpisu EHK č. 105 může identifikovat vozidlo buď jako MEMU nebo EX/III. MEMU je pouze třeba identifikovat jako takové v osvědčení o schválení vydaném podle 9.1.3.

Toto typové schválení, vydané jednou smluvní stranou Dohody, musí být uznáváno ostatními smluvními stranami Dohody jako zajišťující shodnost vozidla, pokud jednotlivé vozidlo bylo podrobeno prohlídce pro schválení ADR.

Při prohlídce pro schválení ADR musí být podrobena prohlídce pouze ty části typově schváleného nekompletního vozidla, které byly dodatečně namontovány nebo pozměněny v procesu kompletace, zda odpovídají příslušným požadavkům kapitoly 9.2.

9.1.2.3 Roční technická prohlídka

Vozidla EX/II, EX/III, FL, OX a AT a MEMU musí být podrobena roční technické prohlídce v zemi jejich registrace, aby bylo zajištěno, že odpovídají příslušným ustanovením této části a všeobecným bezpečnostním předpisům (týkajícím se brzd, osvětlení atd.) platným v zemi jejich registrace.

² Předpis č. 105 (Jednotná ustanovení pro schvalování vozidel určených pro přepravu nebezpečných věcí s ohledem na jejich specifické konstrukční vlastnosti)

³ Směrnice 98/91/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 14. prosince 1998 o motorových vozidlech a jejich přípojných vozidlech určených pro silniční přepravu nebezpečných věcí, pozměňující Směrnici 70/156/EES o schválení typu motorových vozidel a jejich přípojných vozidel (Official Journal of the European Communities No. L 011 ze dne 16.1.1999, str. 0025–0036)

⁴ Předpis EHK č. 13 (Jednotná ustanovení týkající se schvalování vozidel kategorií M, N a O z hlediska brzdění)

Shodnost vozidla musí být potvrzena buď rozšířením platnosti osvědčení o schválení, nebo vydáním nového osvědčení o schválení podle 9.1.3.

9.1.3 Osvědčení o schválení

9.1.3.1 Shodnost vozidel EX/II, EX/III, FL, OX a AT a MEMU s požadavky této části je předmětem osvědčení o schválení (osvědčení o schválení ADR) vydaného příslušným orgánem státu registrace pro každé vozidlo, při jehož prohlídce bylo dosaženo uspokojivých výsledků, nebo je uvedeno v prohlášení o shodnosti s požadavky kapitoly 9.2 podle 9.1.2.1.

9.1.3.2 Osvědčení o schválení vydané příslušným orgánem jedné smluvní strany pro vozidlo registrované na území této smluvní strany se uznává po dobu jeho platnosti příslušnými orgány ostatních smluvních stran.

9.1.3.3 Osvědčení o schválení musí mít formu podle vzoru uvedeného v 9.1.3.5. Jeho rozměry musí být 210 mm x 297 mm (formát A4). Může se použít přední i zadní strana. Barva musí být bílá, s úhlopříčným pruhem v růžové barvě.

Osvědčení musí být vydáno v jazyce nebo v jednom z jazyků vydávajícího státu. Není-li tento jazyk anglický, francouzský nebo německý, název osvědčení o schválení a jakékoli poznámky pod bodem 11 musí být uvedeny též v angličtině nebo ve francouzštině nebo v němčině.

Osvědčení o schválení cisternového vozidla pro podtlakové vyčerpávání odpadů musí obsahovat zápis: „cisternové vozidlo pro podtlakové vyčerpávání odpadů“.

9.1.3.4 Platnost osvědčení o schválení končí nejpozději jeden rok po dnu technické prohlídky vozidla předcházející vydání osvědčení. Datum ukončení příští platnosti osvědčení o schválení však musí být vztaheno k poslednímu dni ukončení předchozí platnosti, jestliže je technická prohlídka uskutečněna v průběhu jednoho měsíce před tímto datem nebo jednoho měsíce po tomto datu.

Toto ustanovení však nevyžaduje, aby se u cisteren, které podléhají povinným periodickým inspekcím, prováděly zkoušky těsnosti, hydraulické tlakové zkoušky nebo prohlídky vnitřku cisteren v kratších lhůtách, než jsou stanoveny v kapitolách 6.8 a 6.9.

13. Prodloužení platnosti

Platnost prodloužena do

Razítko vydávajícího orgánu, místo, datum, podpis:

POZNÁMKA: Toto osvědčení musí být vráceno vydávajícímu orgánu, je-li vozidlo vyřazeno z provozu, v případě změny dopravce, uživatele nebo vlastníka uvedeného v bodě 5, po uplynutí doby platnosti a při významné změně podstatných charakteristik vozidla.

KAPITOLA 9.2

POŽADAVKY NA KONSTRUKCI VOZIDEL

9.2.1 Shoda s požadavky této kapitoly

9.2.1.1

Vozidla EX/II, EX/III, FL, OX a AT musí splňovat požadavky této kapitoly uvedené v následující tabulce.

Pro jiná vozidla, než vozidla EX/II, EX/III, FL, OX a AT:

- požadavky uvedené v 9.2.3.1.1 (brzdový systém podle předpisu EHK č. 13 nebo Směrnice 71/320/EHS) se vztahují na všechna vozidla poprvé registrovaná (nebo uvedená do provozu, není-li jejich registrace povinná) po 30. červnu 1997;
- požadavky uvedené v oddílu 9.2.5 (omezovač rychlosti podle předpisu EHK č. 89 nebo 92/24/EHS) se vztahují na všechna motorová vozidla s největší povolenou hmotností převyšující 12 tun poprvé registrovaná po 31. prosinci 1987 a všechna motorová vozidla s největší povolenou hmotností převyšující 3,5 tuny avšak nejvýše 12 tun poprvé registrovaná po 31. prosinci 2007.

TECHNICKÁ SPECIFIKACE		VOZIDLA						VYSVĚTLIVKY
		EX/II	EX/III	AT	FL	OX		
9.2.2	ELEKTRICKÉ PŘÍSLUŠENSTVÍ							
9.2.2.2	Elektrické vedení		X	X	X	X		
9.2.2.3	Odpojovač akumulátoru							
9.2.2.3.1			X ^a		X ^a			^a Poslední věta v 9.2.2.3.1 se vztahuje na vozidla poprvé registrovaná (nebo uvedená do provozu, není-li jejich registrace povinná) od 1. července 2005.
9.2.2.3.2			X		X			
9.2.2.3.3					X			
9.2.2.3.4			X		X			
9.2.2.4	Akumulátory	X	X		X			
9.2.2.5	Příslušenství pod stálým napětím							
9.2.2.5.1					X			
9.2.2.5.2			X					
9.2.2.6	Elektrická zařízení za kabinou řidiče		X		X			
9.2.3	BRZDOVÝ SYSTÉM							

TECHNICKÁ SPECIFIKACE		VOZIDLA					VYSVĚTLIVKY
		EX/II	EX/III	AT	FL	OX	
9.2.3.1	Všeobecná ustanovení	X	X	X	X	X	
	Antiblokovací brzdový systém		X ^{b, d}	X ^{b, d}	X ^{b, d}	X ^{b, d}	<p>^b Vztahuje se na vozidla poprvé registrovaná (nebo uvedená do provozu, není-li jejich registrace povinná) po 30.červnu 1993, a to na motorová vozidla (nákladní automobily a tahače) s největší povolenou hmotností převyšující 16 tun a na přípojná vozidla (tj. přívěsy, návěsy a přívěsy s centrální nápravou) s největší povolenou hmotností převyšující 10 tun. Vztahuje se na motorová vozidla, která jsou schválena k tažení přípojných vozidel s největší povolenou hmotností převyšující 10 tun, která byla poprvé registrována nebo uvedena do provozu po 30. červnu 1995.Vztahuje se na všechna vozidla poprvé schválená podle oddílu 9.1.2 po 30. červnu 2001 bez ohledu na datum, kdy byla poprvé registrována.</p> <p>^d Poněvadž od 1. ledna 2010 všechna vozidla musí splňovat technické požadavky Předpisu EHK č. 13 nebo Směrnice 71/320/EHS se změnami a doplňky aplikovatelné k datu jejich první registrace nebo uvedení do provozu, není-li jejich registrace povinná, avšak nejméně Předpisu EHK č. 13, sérii změn 06 nebo Směrnice 71/320/EHS se změnami Směrnice 71/422/EHS.</p> <p>Přípojná vozidla (tj. přívěsy, návěsy a přívěsy s centrální nápravou) musí vybavena antiblokovacím brzdovým systémem kategorie A. Motorová vozidla musí být vybavena antiblokovacím brzdovým systémem kategorie 1.</p>

TECHNICKÁ SPECIFIKACE	VOZIDLA					VYSVĚTLIVKY
	EX/II	EX/III	AT	FL	OX	
Zpomalovací brzdový systém		X ^{c, g}	X ^{c, g}	X ^{c, g}	X ^{c, g}	^c Vztahuje se na motorová vozidla poprvé registrovaná po 30. červnu 1993 s největší povolenou hmotností převyšující 16 tun nebo na motorová vozidla schválená k tažení přípojných vozidel s největší povolenou hmotností převyšující 10 tun. ^g Poněvadž od 1. ledna 2010 všechna motorová vozidla musí splňovat technické požadavky Předpisu EHK č. 13 nebo Směrnice 71/320/EHS se změnami a doplňky aplikovatelné k datu jejich první registrace nebo uvedení do provozu, není-li jejich registrace povinná, avšak nejméně Předpisu EHK č. 13, seřní změn 06 nebo Směrnice 71/320/EHS se změnami Směrnice 71/422/EHS. Zpomalovací brzdový systém musí být typu IIA.
9.2.4 PREVENCE NEBEZPEČÍ POŽÁRU						
9.2.4.2 Kabina vozidla					X	
9.2.4.3 Palivové nádrže	X	X		X	X	
9.2.4.4 Motor	X	X		X	X	
9.2.4.5 Výfukový systém	X	X		X		
9.2.4.6 Zpomalovací brzdový systém vozidla		X	X	X	X	
9.2.4.7 Vytápěcí systém s vnitřním spalováním						
9.2.4.7.1	X ^e	X ^e	X ^e	X ^e	X ^e	^e Vztahuje se na motorová vozidla vybavená po 30. červnu 1999. Vztahuje se povinně od 1. ledna 2010 na vozidla vybavená před 1. červencem 1999. Jestliže datum vybavení není zjištělné, musí být místo něho použito datum první registrace vozidla.
9.2.4.7.2						
9.2.4.7.5						
9.2.4.7.3				X ^e		^e Vztahuje se na motorová vozidla vybavená po 30. červnu 1999. Vztahuje se povinně od 1. ledna 2010 na vozidla vybavená před 1. červencem 1999. Jestliže datum vybavení není zjištělné, musí být místo něho použito datum první registrace vozidla.
9.2.4.7.4						

		VOZIDLA					VYSVĚTLIVKY
TECHNICKÁ SPECIFIKACE		EX/II	EX/III	AT	FL	OX	
9.2.4.7.6		X	X				
9.2.5	OMEZOVAČ RYCHLOSTI	X ^f	X ^f	X ^f	X ^f	X ^f	^f Vztahuje se na motorová vozidla s největší povolenou hmotností převyšující 12 tun poprvé registrovaná po 31. prosinci 1987 a všechna motorová vozidla s největší povolenou hmotností převyšující 3,5 tuny avšak nejvýše 12 tun registrovaná po 31. prosinci 2007.
9.2.6	SPOJOVACÍ ZARÍZENÍ PŘÍPOJNÝCH VOZIDEL	X	X				

9.2.1.2 MEMU musí splňovat požadavky této kapitoly, které se vztahují na vozidla EX/III.

9.2.2 Elektrické příslušenství

9.2.2.1 Všeobecná ustanovení

Elektrická instalace jako celek musí odpovídat ustanovením pododdílů 9.2.2.2 až 9.2.2.6 v souladu s tabulkou uvedenou v oddílu 9.2.1.

9.2.2.2 Elektrické vedení

9.2.2.2.1 Elektrické vodiče musí být dostatečně dimenzovány, aby nedocházelo k jejich přehřívání. Vedení musí být izolováno přiměřeným způsobem. Všechny okruhy musí být chráněny pojistkami nebo automatickými jističi, s výjimkou následujících okruhů:

- od akumulátoru ke spínači studeného startu a vypínači chodu motoru;
- od akumulátoru k alternátoru;
- od alternátoru k pojistkové skříňce nebo skříňce jističů;
- od akumulátoru ke spouštěči;
- od akumulátoru k ovládací skříňce zpomalovacího brzdového systému (viz 9.2.3.1.2), pokud je tento systém elektrický nebo elektromagnetický;
- od akumulátoru k elektrickému zdvihacímu mechanismu zadní zdvižné nápravy.

Výše uvedené nechráněné okruhy musí být co možno nejkratší.

9.2.2.2.2 Kabely musí být bezpečně uchyceny a umístěny tak, aby elektrické vodiče byly přiměřeně chráněny proti mechanickému a tepelnému namáhání.

9.2.2.3 Odpojovač akumulátorů

9.2.2.3.1 Odpojovač pro přerušení elektrických okruhů musí být umístěn co možno nejbližně akumulátoru, jak je to jen prakticky možné. Jestliže je použit jednopólový odpojovač, musí být umístěn v přívodovém vedení a nikoli v ukostřovacím vedení.

9.2.2.3.2 Ovládací zařízení usnadňující rozpojovací a zapojovací funkce odpojovače akumulátoru musí být umístěno v kabině řidiče. Musí být pro řidiče snadno přístupné a zřetelně označené. Musí být chráněno před neúmyslným uvedením v činnost buď ochrannou schránkou, zdvojeným ovládacím zařízením nebo jiným vhodným způsobem. Dodatečné ovládací zařízení může být instalováno, pokud je zřetelně označeno a chráněno před neúmyslným uvedením v činnost. Jestliže je (jsou) ovládací zařízení elektricky ovládána(a), musí obvody ovládacího(ch) zařízení splňovat požadavky uvedené v pododdílu 9.2.2.5.

9.2.2.3.3 Odpojovač musí být umístěn ve skříňce s ochranou stupně IP 65 podle normy IEC 529.

9.2.2.3.4 Kabelové konektory odpojovače akumulátorů musí mít ochranu stupně IP 54. Tento požadavek se však nevztahuje na konektory v pouzdře, kterým smí být schrána akumulátorů. V tomto případě je dostatečnou izolace konektorů proti zkratu, například gumovou čepičkou.

9.2.2.4 Akumulátory

Svorky akumulátorů musí být elektricky izolované nebo zakryty izolovaným víkem akumulátoru. Pokud akumulátory nejsou umístěny pod kapotou motoru, musí být pevně uloženy v odvětrávané schránce.

9.2.2.5 Příslušenství pod stálým napětím

9.2.2.5.1 (a) Ty části elektrického příslušenství včetně vedení, které musí zůstat pod napětím i při vypnutém odpojovači akumulátoru, musí být vhodné pro použití v nebezpečné zóně. Takové části musí splňovat všeobecné požadavky normy IEC 60079, část 0 a 14¹ a dodatečné požadavky použitelné z normy IEC 60079, části 1, 2, 5, 6, 7, 11, 15 nebo 18².

¹ Požadavky normy IEC 60079, část 14 nemají přednost před požadavky této části.

² Alternativně mohou být použity všeobecné požadavky normy EN 50014 a dodatečné požadavky normou EN 50015, 50016, 50017, 50018, 50019, 50020, 50021 nebo 50028.

- (b) K aplikaci normy IEC 60079, část 14¹ se musí použít tato klasifikace:

Elektrická zařízení pod stálým napětím včetně vedení, která nepodléhají ustanovením v pododdílech 9.2.2.3 a 9.2.2.4, musí splňovat požadavky pro zónu 1 pro elektrické zařízení všeobecně nebo splňovat požadavky pro zónu 2 pro elektrická zařízení umístěná v kabině řidiče. Požadavky pro skupinu výbušnosti IIC, teplotní třída T6 musí být splněny.

Avšak pro elektrická zařízení pod stálým napětím instalovaná v zóně, kde teplota způsobená neelektrickým zařízením umístěným v této zóně přesahuje teplotní limit T6, teplotní klasifikace tohoto elektrického zařízení pod stálým napětím musí být nejméně teplotní třídy T4.

- (c) Přívodní vedení elektrického zařízení pod stálým napětím musí odpovídat buď ustanovením normy IEC 60079, část 7 („Zvýšená bezpečnost“) a být chráněna tavnou pojistkou nebo automatickým jističem umístěným co možno nejbližší zdroji proudu, jak je to jen prakticky možné, nebo v případě „vlastního (intrinzického) bezpečnostního zařízení“ musí být chráněna bezpečnostní pojistkou umístěnou co možno nejbližší zdroji proudu, jak je to jen prakticky možné.

9.2.2.5.2 Elektrické vedení od akumulátoru k elektrickému zařízení, které zůstává pod stálým napětím při vypnutém odpojovači akumulátoru, musí být chráněno proti přehřátí vhodným způsobem, jako tavná pojistka, přerušovač proudu nebo bezpečnostní pojistka (omezovač proudu).

9.2.2.6 Ustanovení o částech elektrické instalace umístěné za kabinou řidiče

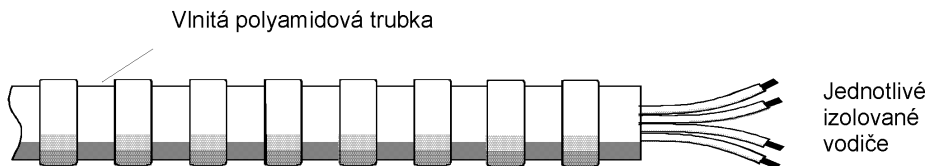
Veškerá tato instalace musí být navržena, provedena a chráněna tak, aby nemohla způsobit vznícení nebo zkrat za normálních podmínek používání vozidla a aby tato rizika byla minimalizována i v případě nárazu nebo deformace. Zejména:

9.2.2.6.1 Elektrické vedení

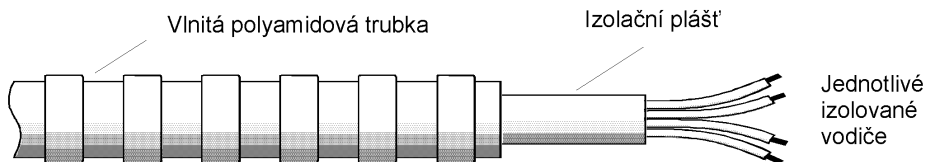
Vedení umístěné za kabinou řidiče musí být chráněno proti nárazu, odírání a tření v průběhu normálního provozu vozidla. Příklady vyhovující ochrany jsou uvedeny na následujících obrázcích 1, 2, 3 a 4. Kably ovladačů antiblokovacího brzdového systému však nevyžadují dodatečnou ochranu.

¹ Požadavky normy IEC 60079, části 14 nemají přednost před požadavky této části.

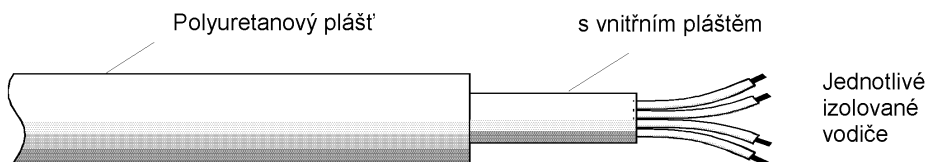
Obrázek č.1

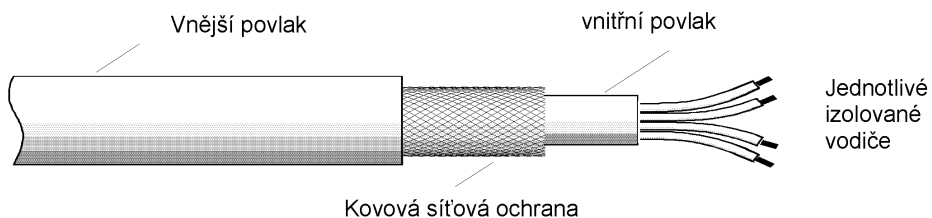
Obrázek č.2

Obrázek č.3

Obrázek č.4

9.2.2.6.2 Osvětlení

Žárovky se závitovou patičí nesmějí být používány.

9.2.2.6.3 Elektrická spojení

Elektrická spojení mezi motorovými vozidly a přípojnými vozidly musí mít ochranu stupně IP54 podle normy IEC 529 a být konstruována tak, aby se zabránilo náhodnému přerušení spojení. Příklady vhodných konektorů jsou uvedeny v normách ISO 12 098:2004 a ISO 7638:1997.

9.2.3 Brzdový systém

9.2.3.1 Všeobecná ustanovení

9.2.3.1.1

Motorová vozidla a přípojná vozidla určená k použití jako dopravní jednotky pro přepravu nebezpečných věcí, musí splňovat všechny příslušné technické požadavky předpisu EHK č. 13¹ nebo Směrnice 71/320/EHS² včetně posledních změn, v souladu s daty jejich vstupu v platnost v nich uvedených.

9.2.3.1.2

Vozidla EX/III, FL, OX a AT musí splňovat požadavky předpisu EHK č. 13⁴, Příloha 5.

¹ Předpis EHK č. 13 (Jednotná ustanovení týkající se schvalování vozidel kategorií M, N a O z hlediska brzdění)

² Směrnice 71/320/EES (originál uveřejněn v Official Journal of the European Communities č. L 202 ze dne 6.9.1971)

9.2.3.2 (Vypuštěno)

9.2.4 **Prevence nebezpečí požáru**

9.2.4.1 **Všeobecná ustanovení**

Následující technická ustanovení se vztahují na vozidla v souladu s tabulkou uvedenou v oddílu 9.2.1.

9.2.4.2 **Kabina vozidla**

Pokud není kabina řidiče vyrobena z nesnadno hořlavých materiálů, musí být na zadní stěně kabiny upevněn štít z kovu nebo jiného vhodného materiálu, který bude mít stejnou šířku jako cisterna. Jakákoliv okna v zadní části kabiny nebo ve štítu musí být hermeticky uzavřena a musí být z ohnivzdorného bezpečnostního skla s ohnivzdornými rámy. Kromě toho musí být ponechán volný prostor široký minimálně 15 cm mezi cisternou a kabinou nebo štítem.

9.2.4.3 **Palivové nádrže**

Nádrže na palivo pro pohon motoru vozidla musí vyhovovat následujícím požadavkům :

- (a) V případě jakéhokoliv netěsnosti nádrže musí palivo vytékat přímo na zem, aniž by se dostalo do styku s horkými částmi vozidla nebo nákladu.
- (b) Palivová nádrž obsahující benzin musí být opatřena účinnou pojistkou proti prošlenutí plamene v plnicím otvoru nádrže nebo uzávěrem, který zajistí hermetické uzavření plnicího otvoru.

9.2.4.4 **Motor**

Hnací motor vozidla musí být vybaven a umístěn tak, aby se zamezilo ohrožení nákladu zahřátím nebo vznícením. Vozidla EX/II a EX/III musí mít vždy vznětový motor.

9.2.4.5 **Výfukový systém**

Výfukový systém (včetně výfukového potrubí) musí být umístěn nebo chráněn tak, aby se zamezilo ohrožení nákladu zahřátím či vznícením. Části výfukového systému umístěné přímo pod palivovou nádrží (motorová nafta) musí být od ní vzdáleny minimálně 100 mm nebo musí být chráněny tepelným štítem.

9.2.4.6 **Zpomalovací brzdový systém**

Vozidla vybavená zpomalovacími brzdovými systémy, vytvářejícími vysoké teploty, umístěnými za zadní stěnou kabiny řidiče, musí být vybavena bezpečně upevněným tepelným štítem, umístěným mezi tímto zpomalovacím brzdovým systémem a cisternou nebo nákladem tak, aby se zabránilo jakémukoliv zahřátí, i lokálnímu, stěny cisterny nebo nákladu.

Navíc musí tento tepelný štít chránit zpomalovací brzdový systém proti vytékání nebo úniku, i náhodnému, přepravovaného nákladu. Například ochrana zahrnující dvojitý štít je považována za uspokojivou.

9.2.4.7 **Vytápěcí systémy s vnitřním spalováním**

9.2.4.7.1 Vytápěcí systémy s vnitřním spalováním musí odpovídat příslušným technickým požadavkům Předpis EHK č. 122¹ se změnami a doplňky nebo Směrnice 2001/56/ES² se změnami a doplňky v souladu s daty jejich zavádění v ní uvedenými a s ustanoveními 9.2.4.7.2 až 6.2.4.7.6 aplikovatelnými podle tabulky v oddílu 9.2.1.

9.2.4.7.2 Vytápěcí systémy s vnitřním spalováním a jejich výfuková potrubí musí být konstruovány, umístěny, chráněny nebo zakryty tak, aby se zabránilo jakémukoli nepřijatelnému riziku přehřátí nebo vznícení

¹ Předpis EHK č. 122 (Jednotná technická ustanovení pro homologaci vozidel kategorií M, N a O s hlediska jejich systémů vytápění)

² Směrnice 2001/56/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 27. září 2001 o vytápěcích systémech motorových vozidlech a jejich přípojných vozidlech (originál uveřejněn v Official Journal of the European Communities č. L 292 ze dne 9. listopadu 2001)

nákladu. Tyto požadavky se považují za splněné, jestliže palivová nádrž a výfukový systém zařízení odpovídají obdobným ustanovením, která jsou předepsána pro palivové nádrže a výfukové systémy vozidel, uvedeným v pododdílech 9.2.4.3 a 9.2.4.5.

9.2.4.7.3 Vytápěcí systémy s vnitřním spalováním musí být vypínány alespoň jedním z těchto způsobů:

- (a) úmyslným ručním vypnutím z kabiny řidiče;
- (b) zastavením chodu motoru vozidla; v tomto případě systém může být znovu uveden do provozu ručně řidičem;
- (c) zapnutím sacího čerpadla přepravovaných nebezpečných věcí instalovaného na motorovém vozidle.

9.2.4.7.4 Doběh vytápěcího systému s vnitřním spalováním po jeho vypnutí je dovolen. Pro způsoby uvedené v 9.2.4.7.3 (b) a (c) dodávka spalovacího vzduchu musí být přerušena vhodnými opatřeními po doběhovém cyklu trvajícím nejvýše 40 s. Smějí být používány pouze vytápěcí systémy, u nichž bylo prokázáno, že výměník tepla je odolný proti sníženému doběhovému cyklu 40 s po dobu jejich normálního používání.

9.2.4.7.5 Vytápěcí systém s vnitřním spalováním musí být zapínán ručně. Programovaná zařízení jsou zakázána.

9.2.4.7.6 Vytápěcí systémy s vnitřním spalováním plynného paliva jsou zakázány.

9.2.5 Omezovač rychlosti

Motorová vozidla (nákladní automobily a tahače návěsů) o největší povolené hmotnosti převyšující 3,5 tuny musí být vybavena omezovačem rychlosti odpovídajícím ustanovením aktuálního znění předpisu EHK č. 89¹. Omezovač rychlosti musí být seřízen s přihlédnutím k technické toleranci přístroje tak, aby rychlost nemohla překročit 90 km/h.

9.2.6 Spojovací zařízení přípojných vozidel

Spojovací zařízení přípojných vozidel musí splňovat aktuální technické požadavky předpisu EHK č. 55² nebo Směrnice 94/20/ES³ v souladu s daty jejich vstupu v platnost v nich uvedenými.

¹ Předpis EHK č. 89: jednotná ustanovení týkající se schvalování:

- I. vozidel z hlediska omezení jejich nejvyšší rychlosti;
- II. vozidel z hlediska jejich vybavení omezovačem rychlosti (SLD) schváleného typu;
- III. omezovačů rychlosti (SLD).

Alternativně se mohou uplatňovat odpovídající aktuální ustanovení Směrnice Rady 92/24/EHS z 31. března 1992 (originál publikován v Official Journal of the European Communities č. L 129 ze 14. 5. 1992, pokud byly změněny v souladu s poslední změněnou formou předpisu EHK č. 89 platnou v době schválení vozidla.

² Předpis EHK č. 55 (Jednotná ustanovení týkající se schvalování mechanických spojovacích zařízení souprav vozidel).

³ Směrnice 94/20/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 30. května 1994 (originál uveřejněn v Official Journal of the European Communities č. L 195 ze dne 29. 7. 1994).

KAPITOLA 9.3

DODATEČNÉ POŽADAVKY NA KOMPLETNÍ NEBO ZKOMPLETOVANÁ VOZIDLA EX/II NEBO EX/III

9.3.1 Materiály používané pro konstrukci nástaveb vozidel

Ke konstrukci nástavby se nesmí použít materiálů, které mohou tvořit s přepravovanými výbušnými látkami nebezpečné sloučeniny.

9.3.2 Vytápěcí systémy s vnitřním spalováním

9.3.2.1 Vytápěcí systémy s vnitřním spalováním smějí být instalovány do vozidel EX/II a EX/III pouze pro vyhřívání kabiny řidiče nebo motoru.

9.3.2.2 Vytápěcí systémy s vnitřním spalováním musí splňovat požadavky uvedené v 9.2.4.7.1, 9.2.4.7.2, 9.2.4.7.5 a 9.2.4.7.6.

9.3.2.3 Vypínač vytápěcího systému s vnitřním spalováním může být instalován zvnějšku kabiny řidiče.

Není nezbytné prokazovat, že výměník tepla je odolný proti sníženému doběhovému cyklu.

9.3.2.4 Žádné vytápěcí systémy s vnitřním spalováním nebo palivové nádrže, zdroje energie, vstupy spalovacího a vyhřívacího vzduchu, ani vyústění výfukového potrubí, potřebné pro provoz vytápěcího systému nesmějí být instalovány v ložném prostoru.

9.3.3 Vozidla EX/II

Vozidla musí být konstruována, vyrobená a vybavena tak, aby výbušné látky a předměty byly chráněny před vnějšími riziky a nepříznivým počasím. Tato vozidla musí být uzavřená, nebo krytá plachtou. Plachta vozidel musí být odolná proti roztržení a musí být zhotovena z nepromokavého a těžko hořlavého materiálu¹. Musí být dobře napjata tak, aby pokrývala ložný prostor vozidla ze všech stran.

Všechny otvory ložného prostoru uzavřených vozidel musí mít uzamykatelné, těsně přiléhající dveře nebo tuhé kryty. Kabina řidiče musí být od ložného prostoru oddělena celistvou stěnou (beze spár).

9.3.4 Vozidla EX/III

9.3.4.1 Vozidla musí být konstruována, vyrobená a vybavena tak, aby výbušné látky a předměty byly chráněny před vnějšími riziky a nepříznivým počasím. Tato vozidla musí být uzavřená. Kabina řidiče musí být od ložného prostoru oddělena celistvou stěnou (beze spár). Povrch ložného prostoru musí být celistvý (beze spár).

Kotevní úchyty pro upevnění nákladu mohou být instalovány. Všechny spoje musí být utěsněny. Všechny otvory musí být uzamykatelné. Jejich dveře nebo uzávěry musí být zkonstruovány a umístěny tak, aby překrývaly spoje.

9.3.4.2 Nástavba musí být vyrobená z tepelně odolných a ohnivzdorných materiálů o minimální tloušťce 10 mm. Materiály klasifikované jako Třída B-S₃-d₂ podle normy EN 13501-1:2002 se považují za splňující tento požadavek.

Pokud je materiálem použitým pro nástavbu kov, musí být celý vnitřek nástavby pokryt materiály splňujícími tentýž požadavek.

¹ V případě hořlavosti se tento požadavek považuje za splněný, jestliže podle postupu uvedeného v mezinárodní normě ISO 3795:1989 "Silniční vozidla, traktory a zemědělské a lesnické stroje – Stanovení průběhu hoření vnitřních materiálů" stupeň hořlavosti vzorků plachty nepřevyší 100 mm/min.

9.3.5 Motor a ložný prostor

Motor pohánějící vozidla EX/II nebo EX/III musí být umístěn před čelní stěnou ložného prostoru; může však být umístěn i pod ložným prostorem, pokud je to provedeno takovým způsobem, aby jakékoli nadměrné teplo nevyvolalo riziko pro náklad zvýšením teploty na vnitřním povrchu ložného prostoru nad 80°C.

9.3.6 Vnější zdroje tepla a ložný prostor

Výfukový systém vozidel EX/II a EX/III nebo jiné části kompletních nebo zkompletovaných vozidel musí být konstruovány a umístěny tak, aby jakékoli nadměrné teplo nevyvolalo riziko pro náklad zvýšením teploty na vnitřním povrchu ložného prostoru nad 80°C.

9.3.7 Elektrické příslušenství

9.3.7.1 Jmenovité napětí elektrického systému nesmí přesáhnout 24 voltů.

9.3.7.2 Jakékoli osvětlení v ložném prostoru vozidel EX/II musí být umístěno na stropě a zakryto, tj. s žádným vyčnívajícím vedením nebo žárovkou.

V případě skupiny snášlivosti J musí být ochrana elektrické instalace nejméně IP 65 (např. způsob antideflační ochrany EEx d). Jakékoli elektrické zařízení přístupné z vnitřku ložného prostoru musí být dostatečně chráněno proti mechanickému nárazu zevnitř.

9.3.7.3 Elektrická instalace vozidel EX/III musí splňovat příslušné požadavky uvedené v 9.2.2.2, 9.2.2.3, 9.2.2.4, 9.2.2.5.2 a 9.2.2.6.

Elektrická instalace v ložném prostoru musí být chráněna proti prachu (ochrana nejméně IP 54 nebo ekvivalentní), nebo, v případě skupiny snášlivosti J, nejméně IP 65 (např. způsob antideflační ochrany EEx d).

KAPITOLA 9.4

DODATEČNÉ POŽADAVKY NA KONSTRUKCI NÁSTAVEB KOMPLETNÍCH NEBO ZKOMPLETOVANÝCH VOZIDEL URČENÝCH PRO PŘEPRAVU NEBEZPEČNÝCH VĚCÍ V KUSECH (KROMĚ VOZIDEL EX/II A EX/III)

9.4.1 Vytápěcí systémy s vnitřním spalováním musí splňovat následující požadavky:

- (a) Vypínač může být instalován zvnějšku kabiny řidiče;
- (b) Zařízení může být možno vypnout zvnějšku ložného prostoru; a
- (c) Není nezbytné prokazovat, že výměník tepla je odolný proti sníženému doběhovému cyklu.

9.4.2 U vozidel určených pro přepravu nebezpečných věcí, pro které je předepsáno označení bezpečnostní značkou podle vzorů č. 1, 1.4, 1.5, 1.6, 3, 4.1, 4.3, 5.1 nebo 5.2, nesmějí být žádné palivové nádrže, zdroje energie, nasávání vzduchu pro spalování nebo ohřívacího vzduchu, ani vyústění výfukového potrubí potřebné pro provoz vytápěcího systému s vnitřním spalováním umístěny v ložném prostoru. Musí být zajištěno, že výstup horkého vzduchu nemůže být blokován přepravovaným nákladem. Teplota, na kterou jsou kusy zahřívány, nesmí překročit 50°C. Vytápěcí systém instalovaný uvnitř ložného prostoru musí být konstruován tak, aby se zabránilo vznícení výbušné atmosféry za provozních podmínek.

9.4.3 Dodatečné požadavky na konstrukci nástaveb vozidel určených pro přepravu daných nebezpečných věcí nebo zvláštních obalů mohou být uvedeny v části 7, kapitole 7.2 v souladu s údaji ve sloupci (16) tabulky A kapitoly 3.2 pro danou látku.

KAPITOLA 9.5

DODATEČNÉ POŽADAVKY NA KONSTRUKCI NÁSTAVEB KOMPLETNÍCH NEBO ZKOMPLETOVANÝCH VOZIDEL URČENÝCH PRO PŘEPRAVU VOLNĚ LOŽENÝCH TUHÝCH NEBEZPEČNÝCH LÁTEK

9.5.1

Vytápěcí systémy s vnitřním spalováním musí splňovat následující požadavky:

- (a) Vypínač může být instalován zvnějšku kabiny řidiče;
- (b) Zařízení může být možno vypnout z vnějšku strany ložného prostoru; a
- (c) Není nezbytné prokazovat, že výměník tepla je odolný proti sníženému doběhovému cyklu.

9.5.2

U vozidel určených pro přepravu nebezpečných věcí, pro které je předepsáno označení bezpečnostní značkou podle vzorů č. 4.1, 4.3 nebo 5.1, nesmějí být žádné palivové nádrže, zdroje energie, nasávání vzduchu pro spalování nebo ohřívacího vzduchu, ani vyústění výfukového potrubí potřebné pro provoz vytápěcího systému s vnitřním spalováním umístěny v ložném prostoru. Musí být zajištěno, že výstup horkého vzduchu nemůže být blokován přepravovaným nákladem. Teplota, na kterou je zahříván náklad, nesmí překročit 50°C. Vytápěcí systém instalovaný uvnitř ložného prostoru musí být konstruován tak, aby se zabránilo vznícení výbušné atmosféry za provozních podmínek.

9.5.3

Nástavby vozidel určených pro přepravu volně ložených tuhých nebezpečných látek musí splňovat příslušné požadavky kapitol 6.11 a 7.3, včetně požadavků uvedených v oddílech 7.3.2 nebo 7.3.3, které se na ně mohou vztahovat podle údajů ve sloupcích (10) nebo (17) tabulky A kapitoly 3.2 pro danou látku.

KAPITOLA 9.6

DODATEČNÉ POŽADAVKY NA KOMPLETNÍ NEBO ZKOMPLETEOVANÁ VOZIDLA URČENÁ PRO PŘEPRAVU LÁTEK PŘI ŘÍZENÉ TEPLOTĚ

9.6.1

Izotermická, chlazená a chladicí a mrazicí vozidla určená pro přepravu látek při řízené teplotě musí splňovat následující podmínky:

- (a) vozidlo musí být takové a tak vybaveno, pokud se týče izolace a prostředků chlazení, aby řízená teplota předepsaná v 2.2.41.1.17 a 2.2.52.1.16 a v pododdílech 2.2.41.4 a 2.2.52.4 pro přepravovanou látku nebyla překročena. Celkový koeficient prostupu tepla nesmí být vyšší než $0,4 \text{ W/m}^2 \text{ K}$;
- (b) vozidlo musí být vybaveno tak, aby páry přepravovaných látek nebo chladicí látky nemohly proniknout do kabiny řidiče;
- (c) vhodný přístroj musí umožnit kdykoli zjistit teplotu v ložném prostoru z kabiny řidiče,
- (d) ložný prostor musí být opatřen větracími otvory nebo větracími ventily, jestliže existuje jakékoli riziko nebezpečného nadměrného tlaku vznikajícího v ložném prostoru. Je nutno učinit opatření, aby se v případě potřeby zajistilo, že se chlazení větracími otvory nebo ventily nezhorší;
- (e) používaná chladicí látka nesmí být hořlavá; a
- (f) chladicí jednotka chladicího a mrazicího vozidla musí být schopna provozu nezávisle na hnacím motoru vozidla.

9.6.2

Vhodné metody [viz V8(3)] pro zabránění, aby byla překročena řízená teplota, jsou uvedeny v kapitole 7.2 (R1 až R5). V závislosti na použité metodě mohou být použita dodatečná ustanovení týkající se konstrukce nástaveb vozidel uvedená v kapitole 7.2.

KAPITOLA 9.7

DODATEČNÉ POŽADAVKY NA NESNÍMATELNÉ CISTERNY (CISTERNOVÁ VOZIDLA), BATERIOVÁ VOZIDLA A KOMPLETNÍ NEBO ZKOMPLETOVANÁ VOZIDLA POUŽÍVANÁ PRO PŘEPRAVU NEBEZPEČNÝCH VĚCÍ VE SNÍMATELNÝCH CISTERNÁCH S VNITŘNÍM OBJEMEM VĚTŠÍM NEŽ 1 m³ NEBO V CISTERNOVÝCH KONTEJNERECH, PŘEMÍSTITELNÝCH CISTERNÁCH NEBO MEGC S VNITŘNÍM OBJEMEM VĚTŠÍM NEŽ 3 m³ (VOZIDLA FL, OX A AT)

9.7.1 Všeobecná ustanovení

9.7.1.1 Kromě vlastního vozidla nebo podvozkových jednotek používaných místo něho tvoří cisternové vozidlo jedna nebo více nádrží, jejich výstroj a spojovací prvky pro jejich připevnění k vozidlu nebo k podvozkovým jednotkám.

9.7.1.2 Jakmile je snímatelná cisterna připevněna na nosné vozidlo, musí tento celek vyhovovat požadavkům předepsaným pro cisternová vozidla.

9.7.2 Požadavky na cisterny

9.7.2.1 Kovové nesnímatelné nebo snímatelné cisterny musí splňovat příslušné požadavky kapitoly 6.8.

9.7.2.2 Články bateriových vozidel a MEGC musí splňovat příslušné požadavky kapitoly 6.2 v případě lahví, trubkových nádob, tlakových sudů a svazků lahví a požadavky kapitoly 6.8, pokud jde o cisterny.

9.7.2.3 Kovové cisternové kontejnery musí splňovat požadavky kapitoly 6.8, přemístitelné cisterny musí splňovat požadavky kapitoly 6.7 nebo, pokud je to vhodné, požadavky IMDG Code (viz 1.1.4.2).

9.7.2.4 Cisterny vyrobené z vyztužených plastů musí splňovat požadavky kapitoly 6.9.

9.7.2.5 Cisterny pro podtlakové vyčerpávání odpadů musí splňovat požadavky kapitoly 6.10.

9.7.3 Upevňovací prvky

Upevňovací prvky musí být konstruovány tak, aby odolávaly statickým a dynamickým namáháním za normálních podmínek přepravy a nejmenším namáháním uvedeným v 6.8.2.1.2, 6.8.2.1.11 až 6.8.2.1.15 a 6.8.2.1.16 v případě cisternových vozidel, bateriových vozidel a vozidel přepravujících snímatelné cisterny.

9.7.4 Uzemnění vozidel FL

Kovové cisterny nebo cisterny z vyztužených plastů cisternových vozidel FL a články bateriových vozidel FL musí být připojeny k podvozku nejméně jedním dobrým elektrickým spojením. Musí být vyloučen každý dotyk kovů, který by mohl způsobit elektrochemickou korozi.

POZNÁMKA: Viz též 6.9.1.2 a 6.9.2.14.3.

9.7.5 Stabilita cisternových vozidel

9.7.5.1 Celková šířka plochy, kterou zaujímá podvozek cisternového vozidla na vozovce (vzdálenost mezi krajními body dotyku pravé pneumatiky a levé pneumatiky téže nápravy s vozovkou), musí být rovna nejméně 90 % výšky těžiště naloženého cisternového vozidla. U návěsově soupravy nesmí hmotnost na nápravu naloženého návěsu překročit 60 % největší povolené hmotnosti návěsově soupravy.

9.7.5.2 Kromě toho cisterny s nesnímatelnými cisternami o vnitřním objemu větším než 3 m³ určená pro přepravu nebezpečných věcí v kapalném nebo roztaveném stavu a zkoušená tlakem menším než 4 bary musí splňovat technické požadavky předpisu EHK č. 111¹ na boční stabilitu, se změnami a doplňky, v souladu s daty jejich vstupu v platnost v nich uvedenými. Tyto požadavky se vztahují na cisterny poprvé registrovaná od 1. července 2003.

9.7.6 Ochrana vozidel proti nárazu zezadu

Na zadní straně vozidla musí být přes celou šířku cisterny připevněn nárazník dostatečně odolný proti nárazům zezadu. Mezi zadní stěnou cisterny a zadní stranou nárazníku musí být světlá vzdálenost nejméně 100 mm; tato vzdálenost se měří od nejzadnějšího bodu cisternové stěny nebo od vyčnívající výstroje nebo příslušenství, které jsou ve styku s přepravovanou látkou. Vozidla se sklápěcí nádrží určená pro přepravu práškových nebo zrnitých látek a cisterny pro podtlakové vyčerpávání odpadů se sklápěcí nádrží se zadním vyprazdňováním nemusí být vybavena předepsaným zadním nárazníkem, pokud je zadní část cisterny vybavena způsobem zajišťujícím cisterně stejnou ochranu jako nárazník.

POZNÁMKA 1: *Toto ustanovení se nevztahuje na vozidla používaná pro přepravu nebezpečných věc v cisternových kontejnerech, MEGC nebo přemístitelných cisternách.*

POZNÁMKA 2: *K ochraně cisteren proti poškození v důsledku bočního nárazu nebo převrácení viz 6.8.2.1.20 a 6.8.2.1.21 nebo pro přemístitelné cisterny 6.7.2.4.3 a 6.7.2.4.5.*

9.7.7 Vytápěcí systémy s vnitřním spalováním

9.7.7.1 Vytápěcí systémy s vnitřním spalováním musí splňovat požadavky uvedené v 9.2.4.7.1, 9.2.4.7.2, 9.2.4.7.5 a následující požadavky:

- (a) Vypínač může být instalován zvnějšku kabiny řidiče.
- (b) Zařízení může být možno vypnout z vnějšku ložného prostoru; a
- (c) Není nezbytné prokazovat, že výměník tepla je odolný proti sníženému doběhovému cyklu.

Kromě toho vozidla FL musí splňovat požadavky uvedené v 9.2.4.7.3 a 9.2.4.7.4.

9.7.7.2 U vozidel určených pro přepravu nebezpečných věcí, pro které je předepsáno označení bezpečnostní značkou podle vzorů č. 3, 4.1, 4.3, 5.1 nebo 5.2, nesmějí být žádné palivové nádrže, zdroje energie, nasávání vzduchu pro spalování nebo ohřívacího vzduchu, ani vyústění výfukového potrubí potřebné pro provoz vytápěcího systému s vnitřním spalováním umístěny v ložném prostoru. Musí být zajištěno, že výstup horkého vzduchu nemůže být blokován přepravovaným nákladem. Teplota, na kterou je zahříván náklad, nesmí překročit 50°C. Vytápěcí systém instalovaný uvnitř ložného prostoru musí být konstruován tak, aby se zabránilo vznícení výbušné atmosféry za provozních podmínek.

9.7.8 Elektrické příslušenství

9.7.8.1 Elektrická instalace vozidel FL, jejichž schválení je vyžadováno podle oddílu 9.1.2, musí splňovat požadavky uvedené v 9.2.2.2, 9.2.2.3, 9.2.2.4, 9.2.2.5.1 a 9.2.2.6.

Avšak dodatečná elektrická instalace nebo modifikace elektrické instalace vozidla musí splňovat požadavky na elektrické přístroje příslušné skupiny a teplotní třídy podle látek, které se mají přepravovat.

POZNÁMKA: *Přechodná ustanovení, viz též 1.6.5.*

9.7.8.2 Elektrické příslušenství vozidel FL umístěné v prostorech, kde je nebo kde je možno očekávat, že bude výbušná atmosféra v takových koncentracích, že si vyžaduje zvláštní opatření, musí být vhodné pro použití v nebezpečné zóně. Takové příslušenství musí splňovat všeobecné požadavky normy IEC 60079, částí 0 a 14 a dodatečné použitelné požadavky normy IEC 60079, částí 1, 2, 5, 6, 7, 11 nebo 18². Musí být splněny požadavky na elektrické přístroje příslušné skupiny a teplotní třídy podle látek, které se mají přepravovat.

¹ Předpis EHK č. 111: *Jednotná ustanovení o schvalování cisternových vozidel kategorií N a O z hlediska stability proti převrácení.*

² Alternativně mohou být použity všeobecné požadavky evropské normy EN 50014 a dodatečné požadavky evropských norem EN 50015, 50016, 50017, 50018, 50019, 50020 nebo 50028.

Pro aplikaci normy IEC 60079, části 14³ se musí použít následující klasifikace:

ZÓNA 0

Vnitřek cisternových komor, plnicí a vyprazdňovací armatury a potrubí zpětného vedení par.

ZÓNA 1

Vnitřek skříněk pro zařízení používaná pro plnění a vyprazdňování a zóna do vzdálenosti 0,5 m od odvětrávacích zařízení a pojistných ventilů pro vyrovnávání tlaku.

9.7.8.3

Elektrické příslušenství pod stálým napětím, včetně vedení, které je umístěno vně zón 0 a 1, musí splňovat všeobecné požadavky na zónu 1 pro elektrické příslušenství nebo požadavky na zónu 2 pro elektrické zařízení umístěné v kabině řidiče podle normy IEC 60079, části 14³. Musí být splněny požadavky na příslušnou skupinu elektrických přístrojů podle látek, které se mají přepravovat.

³

Alternativně mohou být použity všeobecné požadavky evropské normy EN 50014 a dodatečné požadavky evropských norem EN 50015, 50016, 50017, 50018, 50019, 50020 nebo 50028.

KAPITOLA 9.8

DODATEČNÉ POŽADAVKY NA KOMPLETNÍ A ZKOMPLETOVANÉ MEMU

9.8.1 Všeobecná ustanovení

Kromě vlastního vozidla nebo podvozkových jednotek používaných místo něho tvoří MEMU jedna nebo více nádrží a kontejnerů pro volně ložené látky, jejich výstroj a spojovací prvky pro jejich připevnění k vozidlu nebo k podvozkovým jednotkám.

9.8.2 Požadavky na cisterny a kontejnery pro volně ložené látky

Cisterny, kontejnery pro volně ložené látky a zvláštní komory pro kusy výbušnin MEMU musí splňovat požadavky kapitoly 6.12.

9.8.3 Uzemnění MEMU

Cisterny, kontejnery pro volně ložené látky a zvláštní komory pro kusy výbušnin vyrobené z kovu nebo z vyztužených plastů musí být připojeny k podvozku nejméně jedním dobrým elektrickým spojem. Musí být vyloučen jakýkoli dotyk kovů, který by mohl způsobit elektrochemickou korozi nebo reakci s nebezpečnými věcmi přepravovanými v cisternách a kontejnerech pro volně ložené látky.

9.8.4 Stabilita MEMU

Celková šířka plochy, kterou zaujímá podvozek cisternového vozidla na vozovce (vzdálenost mezi krajními body dotyku pravé pneumatiky a levé pneumatiky téže nápravy s vozovkou), musí být rovna nejméně 90 % výšky těžiště naloženého vozidla. U návěsové soupravy nesmí hmotnost na nápravu naloženého návěsu překročit 60 % největší povolené hmotnosti návěsové soupravy.

9.8.5 Ochrana MEMU proti nárazu zezadu

Na zadní straně vozidla musí být přes celou šířku cisterny připevněn nárazník dostatečně odolný proti nárazům zezadu. Mezi zadní stěnou cisterny a zadní stranou nárazníku musí být světlá vzdálenost nejméně 100 mm (tato vzdálenost se měří od nejzadnějšího bodu cisternové stěny nebo od vycňovací výstroje nebo příslušenství, které jsou ve styku s přepravovanou látkou). Vozidla se sklápěcí nádrží se zadním vyprazdňováním nemusí být vybavena předepsaným zadním nárazníkem, pokud jsou zadní části cisterny provedeny způsobem zajišťujícím cisterně stejnou ochranu jako nárazník.

POZNÁMKA 1: *Toto ustanovení se nevztahuje na MEMU, kde cisterny jsou přiměřeně chráněny proti nárazu zezadu jinými prostředky, např. strojním zařízením nebo potrubím neobsahujícím nebezpečné věci.*

9.8.6 Vytápěcí systémy s vnitřním spalováním

9.8.6.1 Vytápěcí systémy s vnitřním spalováním musí splňovat požadavky uvedené v 9.2.4.7.1, 9.2.4.7.2, 9.2.4.7.5, 9.2.4.7.6 a následující požadavky:

- (a) Vypínač může být instalován z vnějšku kabiny řidiče;
- (b) zařízení musí být možno vypnout z vnějšku komory MEMU; a
- (d) není nezbytné prokazovat, že výměník tepla je odolný proti sníženému doběhovému cyklu.

9.8.6.2 Žádné palivové nádrže, zdroje energie, nasávání vzduchu pro spalování nebo ohřívacího vzduchu, ani vyústění výfukového potrubí potřebné pro provoz vytápěcího systému s vnitřním spalováním nesmějí být umístěny v ložném prostoru obsahujícím cisterny. Musí být zajištěno, že výstup horkého vzduchu nemůže být uzavřen. Teplota, na kterou je zahřívána jakákoli výstroj, nesmí překročit 50 °C. Vytápěcí systém instalovaný uvnitř ložného prostoru musí být konstruován tak, aby se zabránilo vznícení výbušné atmosféry za provozních podmínek.

9.8.7 Dodatečné bezpečnostní požadavky

9.8.7.1

MEMU musí být vybavena automatickým hasicím systémem pro prostor motoru.

9.8.7.2

Musí být provedena ochrana nákladu proti požáru pneumatik kovovými tepelnými štíty.

9.8.8

Dodatečné další bezpečnostní požadavky

Připravující a nabíjecí výstroj a zvláštní komory v MEMU musí být opatřeny zámky.